

**ΕΝΩ Η ΤΟΥΡΚΙΑ ΚΑΤΑΡΡΕΙ ΣΤΟ ΑΙΜΑ
ΤΟ ΒΥΖΑΝΤΙΟ ΕΙΝΑΙ ΤΟ... ΜΕΛΛΟΝ ΜΑΣ**

ΑΠΟ ΕΠΩΝΥΜΟ ΤΟΥΡΚΟ!!!

Όσο και αν αυτό ακούγεται πρωτοφανές και παράδοξο, και όμως ένας επώνυμος Τούρκος διανοούμενος, ο Hasan Bólent Kahraman, με ένα πραγματικά καταπληκτικό άρθρο του στην εφημερίδα Sabah, αφού

συνεχίζεται στη σελ.5

**Η ΕΛΛΑΔΑ Η ΠΛΟΥΣΙΟΤΕΡΗ
ΧΩΡΑ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ**

Πατάμε, κυκλοφορούμε και κοιμούμαστε πάνω σε «ΧΡΥΣΑΦΙ»

Είμαστε στη 12^η συνέχεια, και προσπαθούμε να ρίξουμε λίγο φως στο μαύρο σκοτάδι που πλάκωσε την Πατρίδα μας. Να κάνουμε ακτινογραφία πρέ-

συνεχίζεται στη σελ. 5

**ΚΑΤΗΓΟΡΩ
ΤΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΨΑΡΟΥΔΑΚΗ**

προς την εκκλησιαστική εξουσία

Με τη συμπλήρωση 10 χρόνων από την κοίμησή του Ανοικτή επιστολή (1991) του Νικολάου Σ. Ψαρουδάκη για το "εκκλησιαστικ-

συνεχίζεται στη σελ. 4

**ΟΤΑΝ Η ΔΕΣΠΟΤΙΚΗ ΥΠΟΚΡΙΣΙΑ
ΞΕΠΕΡΝΑ ΤΑ ΟΡΙΑ ΤΗΣ ΑΘΛΙΟΤΗΤΑΣ**

Τέτοιοι «Ορθόδοξοι» Ποιμένες περιμένετε να σας οδηγήσουν εις τας ευθείας οδούς Του Κυρίου; Νovός έγινε ο υπουργός Παιδείας Νίκος Φίλης και μάλιστα οι Αρχιε-

συνεχίζεται στη σελ.7

ΨΑΤΙΚΑ

- ΑΝΑΒΡΑΣΜΟΣ
- ΕΠΙΒΡΑΒΕΥΣΗ
- ΒΛΑΣΦΗΜΟΥΝ ΤΟ ΑΓΙΟ ΠΝΕΥΜΑ;;

σελ. 8

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΩΝ ΑΓΩΝΙΖΟΜΕΝΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ ΕΤΟΣ Κ' ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 232 ΤΙΜΗ, 0,015 ΕΥΡΩ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ: ΛΙΟΛΟΥ 20 & ΑΣΤΡΟΝΑΥΤΩΝ, 41221, ΚΩΔ. ΥΠ. 061603, ΛΑΡΙΣΑ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2016

SOS
ΕΡΗΜΟΣ Η ΕΛΛΑΔΑ!
ΘΕΜΑ ΕΘΝΙΚΟ ΚΑΙ ΚΥΡΙΩΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟ
σελ 2

ΤΟ ΑΗΓΗΤΗΤΟ ΟΠΛΟ ΥΨΩΣΙΣ ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

Η ύψωσις του Τιμίου Σταυρού, εἶνε σὰν Μεγάλη Παρασκευή. Τὸ ἀπολυτικό, τὰ τροπάρια, ὁ ἀπόστολος, τὸ εὐαγγέλιο, ὅλα ὅσα λέγονται στὴ λατρεία μας τὴν ἄγια αὐτὴ ἡμέρα, ὑπενθυμίζουσι τὴν ἱστορία τοῦ Χρι-

συνεχίζεται στη σελ 2

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ: “ΝΙΚΗΤΡΑ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ”

«...ὅλα γίνονται στὴν Ἑλλάδα σὰ νὰ μᾶς κινεῖ ἓνα θανάσιμο μίσος γιὰ τὴ λαλιά μας. Τὸ κακὸ εἶναι τόσο μεγάλο, πὺ μόνον σὰν φαινόμενο ὁμαδικῆς ψυχοπάθειας δὲ μπορούσε κανεὶς νὰ τὸ ἐξηγήσει».
(Γ. Σεφέρης)

τρα τοῦ θανάτου» ἢ γλῶσσα. Ἰσραϊο-τατῆ, μοσχοβολᾷ σὰν τοὺς στίχους τῶν δημοτικῶν μας τραγουδιῶν. «Ὅτι ἀρχὴ καὶ τέλος, παλαιόθεν καὶ ὡς

τώρα, ὅλα τὰ θεριὰ πολεμοῦν νὰ (τὴν) φᾶνε καὶ δὲν μποροῦνε• τρώνε... καὶ μένει μαγιά». Ἡ φωτιστικὴ καὶ ἀλιστικὴ τῆς ιδιότητά λάμπει εἰς τοὺς αἰῶνας.

«Ὅπου γλῶσσα πατρίς», ἔλεγε καὶ ὁ Ἐλύτης. Μεγάλῃ κουβέντα καὶ αὐτὴ. Εἶναι καταφύγιο ἢ γλῶσσα μας. «Κι ἂν εἶναι

Γράφει ὁ Δημ. Νατσιός Δάσκαλος

συνεχίζεται στη σελ. 3

ΑΥΤΑ ΤΑ ΞΕΡΑΤΕ ;;;

(Εἶναι μια στήλη που θα γράφει σύντομα διάφορα επίκαιρα θέματα, που οι άλλοι δεν τα γράφουν... για να τα μαθαίνετε)

Α) ΜΟΝΟ ΤΑ “ΠΕΡΗΦΑΝΑ ΓΕΡΑΤΕΙΑ” ΕΜΕΙΝΑΝ ΕΚΤΟΣ ΕΤΑΔ!

Β) ΑΛΛΑΓΕΣ ΣΕ ΟΛΑ (ΠΙΣΤΗ & ΙΣΤΟΡΙΑ)

Γ) Ο ΣΟΡΟΣ Ο ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΣ ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ;

συνεχίζεται στη σελ.3

Η ΣΦΑΓΗ ΤΩΝ 12 ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΩΝ (1974 - 2016) 21ο μέρος

ΟΙ ΜΑΥΡΕΣ ΣΕΛΙΔΕΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

Ο Σεραφεΐμ Τίκας με τους μοιχειπιβάτες Λαρίσης Σεραφεΐμ και Καρόπισης Κλεώπα

Συνεχίζουμε να καταγράφουμε βήμα-βήμα τα παρασκήνια όπου σκοτεινά κέντρα δρούσαν και καθόσον δὲν μπορούσαν να ανεχθῶν την ὑπαρξη μίας αγίας προσωπικότητας στην πρώτη ελληνική εκκλησιαστική καθέδρα, εξανάγκασαν τον αρχιεπίσκοπο Ιερώνυμο Α΄ (Κοτσώ-

νη) σε παραίτηση. Ἐτσι ἀνοίξε ο δρόμος τῆς αρχιεπισκοπῆς στον Σεραφεΐμ Τίκα, ἄνθρωπο αγράμματο, αθεολόγητο, εξοικειωμένο με τὴν χυδαιότητα, ἀναθρεμμένο καὶ ζυμωμένο με αὐτὴ. Οἱ βρώμικες λέξεις ἦταν ὁ καθημερινός του ἄρτος καὶ τὸ ἀπαραίτητο ποτό του. Τὸ γλωσσάριό του κινούνταν

μόνιμα στις τριόδους: ἀναμόχλευση τοῦ βούρκου· χύσιμο στο ἱερό Θυσιαστήριο τῶν λυμάτων μίας ἀχαλίνωτης διαφθοράς καὶ συχνῆ ἀναφορά σε πρόσωπα μητροπολιτῶν με ἐπίθετα τῶν σκυλάδικων, ἐνῶ ὁ ἴδιος τοὺς εἶχε ἀναδείξει (διορίσει) στην τιμητικὴ θέση τοῦ Αρχιερέα.

συνεχίζεται στη σελ. 7

ΞΕΚΛΕΙΔΩΝΟΥΝ» 400.000 ΠΑΠΥΡΟΥΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΡΧΑΙΑ ΕΛΛΑΔΑ!

Βρέθηκαν 400.000 κομμάτια παπύρων γραμμένα από τους προγόνους μας και που με μια καινούργια μέθοδο μπορούν να διαβαστούν. Η έγκυρη βρετανική εφημερίδα Independent σε ένα άρθρο της έγραψε... «Eureka! Εκπληκτική ανακάλυψη αποκαλύπτει τα μυστικά των αρχαίων Ελλήνων». Χιλιάδες χειρόγραφα που έως τώρα δὲν μπορούσαμε να διαβάσουμε καὶ που περιέχουν σπουδαία κείμενα τῆς κλασσικῆς φιλοσοφίας εἶναι τώρα δυνατόν να διαβαστούν γιὰ πρώτη φορά με μία τεχνολογία που πιστεύεται ὅτι θα ξεκλειδώσει

τα μυστικά των αρχαίων ελλήνων... Υπάρχουν καὶ ἄγνωστα ἔως τώρα ἔργα κλασσικῶν γιγάντων ὅπως ὁ Σοφοκλῆς, ὁ Ευριπίδης καὶ ὁ Ησίοδος. Βρέθηκαν σε ἓναν ἀρχαῖο σκουπιδοτόπο. Υπάρχουν περίπου 400,000 κομμάτια παπύρων φυλαγμένα σε 800 κιβώτια στην Βιβλιοθήκη Sackler τῆς Οξφόρδης καὶ ἀποτελοῦν τὸ μεγαλύτερο ὄγκο κλασσικῶν ελλήνων χειρογράφων τοῦ κόσμου. Οἱ ἀκαδημαϊκοὶ χαίρησαν με ἐν-

θουσιασμό τὴν νέα ἀνακάλυψη ἢ ὅποια μὴ μπορεῖ να ὁδηγήσει σε αὐξηση κατὰ 20% τῶν σωζόμενων ἐλληνικῶν ἔργων. Μέσα στα ἔως τώρα ἄγνωστα κείμενα που κατόρθωσαν να διαβάσουν με τὴν τεχνικὴ αὐτὴ, περιλαμβάνονται τμήματα τῆς χαμένης ἀπό καιρὸ τραγωδίας «Ἐπίγονοι» τοῦ Σοφοκλῆ, μέρος μίας χαμένης νομβέλας τοῦ ἑλληνα συγγραφέα Λουκιανῶ του 2ου αἰῶνα, ἄγνωστο κείμενο τοῦ Ευριπίδη, μυθο-

λογικὴ ποίηση τοῦ ποιητῆ Παρθένιου τοῦ 1ου αἰ. π.Χ., ἔργο τοῦ Ησίοδου τοῦ 7ου αἰ., καὶ ἓνα ἐπικὸ ποίημα τοῦ Αρχιλοχου, ἐνὸς δι-αδόχου τοῦ 7ου αἰ. τοῦ Ομήρου, που περιγράφει γεγονότα που ὁδήγησαν στον Τρωικὸ πόλεμο. «Εἶναι τὰ πιο φανταστικὰ νέα. Υπάρχουν δύο πράγματα ἐδῶ. Τὸ πρῶτο εἶναι πόσο φοβερὰ ἐπη-ρέαζαν τις ἐπιστήμες καὶ τις τέ-χνες οἱ Ἕλληνες. Τὸ δεύτερο εἶ-ναι... πόσο λίγα ἀπὸ τὰ γραπτά τους σώζονται» λένε οἱ ἀγγλοὶ ἐπι-στήμονες...

ΝΕΚΡΟΤΑΦΕΙΟΝ 'Η ΕΛΛΑΣ' ΕΡΗΜΟΣ Η ΕΛΛΑΔΑ!

Μπορούμε να πανηγυρίζουμε, όταν γύρω μας ένας κόσμος πεθαίνει; Μπορούμε να πανηγυρίζουμε, όταν η Ελλάδα πεθαίνει; Και δεν μιλάμε για σχήμα λόγου ή για υπερβολή ή για παραβολική παράσταση. Μιλάμε για πραγματικότητα. Τεράστιος τίτλος της «Καθημερινής» (18 Σεπτεμβρίου 2016) προειδοποιεί: «**Έρημος χώρα θα είναι το 2050 ή 'Ελλάδα**». Και στον υπότιτλο: «**Ο πληθυσμός της θα έχει μειωθεί μέχρι και 2,5 εκατομμύρια!**»

Από τό 2011 οι θάνατοι είναι περισσότεροι από τις γεννήσεις. Το 2015 ο πληθυσμός της Ελλάδος ήταν 10,8 εκατομμύρια, δηλαδή, μικρότερος κατά 300.000 από τό 2011.

Τό 1951 είχαμε 155.422 γεννήσεις και μόνο 57.508 θανάτους. Σήμερα;...

Η γονιμότητα στην Ελλάδα έχει φθίνουσα πορεία. Οι γυναίκες, που γεννήθηκαν ανάμεσα στο 1950 και στο 1954 έφεραν στον κόσμο 2 μόνο παιδιά. Αυτές που γεννήθηκαν από 1960-1974 έφεραν 1,60 παιδιά, δηλαδή, περίπου ανά 15 γυναίκες 2 παιδιά! Την περίοδο 2010-2015 η γονιμότητα στην Ελλάδα έπεσε στο 1,34, δηλαδή, περίπου ανά τρεις γυναίκες 4 παιδιά!

Η γονιμότητα όλο και κατεβαίνει, διότι πολλά ανδρόγυνα αναβάλλουν τη γέννηση πρώτου παιδιού!

Τό θέμα δεν είναι τόσο πολιτικό. Τι περιμένεις από μία κυβέρνηση, που περιφρονεί τους πολυτέκνους και θέλει στη θέσι της οικογένειας με πατέρα, μητέρα και παιδιά, να βάλει ένα αισχρό,

του Άρχιμ.
Δανιήλ Αεράκη

ανώμαλο ζευγάρι όμοφυλοφίλων;

Τό θέμα δεν είναι τόσο οικονομικό, διότι με άπιστευτη φτώχεια τη δεκαετία του 1950 η Ελλάδα ανέβαζε τους δείκτες πολυτεκνίας.

Τό θέμα δεν είναι τόσο έθνικό.

Τό θέμα είναι κυρίως εκκλησιαστικό.

Η Εκκλησία μέχρι πριν από 80 περίπου χρόνια είχε ενιαία γραμμή στο θέμα της τεκνογονίας. Η αποφυγή της τεκνογονίας καταδικαζόταν από όλους τους πνευματικούς – έξομολόγους.

Η Εκκλησία είχε πολλά οικογενειακά εικονοστάσια. Κάθε σπίτι είχε πολλές έμψυχες εικόνες. Τώρα έχει πολλές χάρτινες και ξύλινες έγχρωμες άψυχες εικόνες, αλλά δεν έχει παιδιά.

Η Εκκλησία έχει σιγήσει στο θέμα της τεκνογονίας. Βρήκε εύκολο τρόπο να κάνει πανηγύρια και λιτανείες με υποδοχές αντιγράφων εικόνων και ποικίλων λειψάνων, και δεν ένισχύει τους πιστούς να τηρήσουν τό θέλημα του Θεού στο σωτηριώδες ζήτημα της τεκνογονίας.

Η Εκκλησία, όπως πάμε, θα θάβη νεκρούς, αλλά δεν θα βαπτίζει παιδιά!

Η Εκκλησία, αν αγαπά την Ελλάδα, οφείλει να κηρύξει μετάνοια πρός μετάνοια. Νέο αίμα να μεταγγισθεί στο σώμα της Ελλάδας, για να ζήσει.

Η Εκκλησία, αν αγαπά τα παιδιά της, οφείλει να τα στηρίξει στην πίστι. Διαφορετικά θα έχει πολύτεκνες οικογένειες λιγότερες από όσους ναούς έχει! Ένω κάποτε οι πολύτεκνες οικογένειες αποτελούσαν την πλειονοψηφία στη χριστιανική κοινότητα.

Η Εκκλησία, εμείς όλοι, οφείλουμε να πείσουμε τους χριστιανούς, ότι σώζονται όχι με μαγικό τρόπο, αλλά με την επίτευση του καθήκοντος.

Η Ελλάδα χάνεται, και μεϊς «γλεντάμε» με θρησκευτικά «έφέ»!

ΤΟ ΛΗΤΤΗΤΟ ΟΠΛΟ ΥΨΩΣΙΣ ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

στού, τή θυσία του Γολγοθά, δηλαδή τήν άγάπη του Θεού στο άνθρωπινο γένος. «**Ούτω γάρ ήγάπησεν ό Θεός τόν κόσμον, ώστε τόν υιόν αυτού τόν μονογενή έδωκεν, ίνα πās ό πιστεύων εις αυτόν μη άπόληται, άλλ' έχη ζωην αιώνιον**».

Τόσο πολύ άγάπησε ό Θεός τόν κόσμο, ώστε έδωσε τό μονάκριβο Υίο του, τόν Κύριον ήμών Ήησοϋν Χριστόν, για να σωθούν όλοι όσοι θα πιστέψουν σ' αυτόν (Ιωάν. 3,16). Κάθε σταλαγματιά αίματος από τις πληγές του Χριστού μας είναι ικανή, αγαπητοί μου, να ξεπλύνει όλα τα άμαρτήματα τής ανθρωπότητας. «**Τό αίμα Ήησοϋ Χριστού... καθαρίζει ήμάς από πάσης άμαρτίας**» (Α' Ιωάν. 1,7).

Αλλά ή σημερινή ήμέρα, έκτός από τή θυσία του Έσταυρωμένου, υπενθυμίζει και ένα γεγονός τής ιστορίας μας. Οί Έβραίοι μετά τή σταύρωση άνοιξαν ένα βαθύ λάκκο, έρριξαν μέσα τό σταυρό και τόν σκέπασαν με κόπρια και άκαθαρσίες. Έμεινε εκεί τό τίμιο Ξύλο επί αιώνες.

Μετά όμως από 300 χρόνια μία ευλαβής βασίλισσα, ή αγία Έλένη ή μητέρα του Μεγάλου Κωνσταντίνου, απέδωσε τήν πρόπευσα τιμή στο σταυρό. Έηρθε στα Ήεροσόλυμα, έσκαψε βαθειά, τόν βρήκε και τόν παρέδωσε στον επίσκοπο Ήεροσολύμων.

Κ' έπειδή ό λαός ήθελε κι αυτός να τόν δει και να τόν άσπασθί, ό πατριάρχης άνέβηκε στον άμβωνα, τόν ύψωσε, ενώ όλοι οι πιστοί έλεγαν τό «**Κύριε, έλέησον**». Έτσι ή αγία Έλένη έδειξε τήν εύγνωμοσύνη της στο Χριστό, που βοήθησε τόν υιό της να νικήσει με τό «έν τούτω νίκα».

Ό τίμιος σταυρός! Όλοι τόν αγαποϋν, και οι άνθρωποι και οι άγγελοι· μόνο οι δαίμονες τρέμουν στο άκουσμα και τή θέα του. Άλλ' αν ρωτήσετε, ποιός άπ' όλους τούς άγιους άγάπησε τό σταυρό του Χριστού περισσότερο, αυτός είναι ό άπόστολος Παϋλος. Γράφει: «**Εμοί δέ μη γένοιτο καυχάσθαι ει μη έν τώ σταυρώ του Κυρίου ήμών Ήησοϋ Χριστού, δι' οϋ έμοι κόσμος έσταύρωται κάγω τώ κόσμω**» (Γαλ. 6,14). Έγώ, λέει, δεν καυχώμαι όπως άλλοι για χρήματα, αξιώματα, δύναμι και ανθρωπινη σοφία. Ένα είναι τό καύχημά μου, ό σταυρός του Κυρίου· με τό σταυρό του Χριστού έχει πεθάνει ό κόσμος για μένα κ' έγώ για τόν κόσμο.

Ένας άλλος νεώτερος άγιος, που άγάπησε επίσης πολύ τό σταυρό του Χριστού μας, είναι ό Κοσμάς ό Αίτωλός, που μαρτύρησε στο Τεπελένι τό 1779. Έταν προφήτης. Προφήτευσε πολλά σημερινά επίτευγματα. Θα δήτε, είτε, στον κάμπο άμάξι χωρίς άλογα να τρέχει γρηγορώτερα από τό λαγό (τό αυτοκίνητο).

Θά 'ρθη καιρός που θα ζωσθί ό τόπος με μία κλωστή (τό τηλέφωνο). Θα δήτε στον ούρανό άκρίδες που θα ρίχνουν φωτιά από τήν ούρά τους (τ' άεροπλάνα). Θα έρθη καιρός, που θα φέρη γύρες ό διάβολος με τό κολοκύθι του (πύραυλοι και διαστημόπλοια). Και κάτι πολύ σοβαρό· Θα 'ρθη μέρα που ό διάβολος

θα βγάλει ένα κουτί που θα τρελλάνη τήν ανθρωπότητα (ή τηλεόρασι).

Μεγάλος προφήτης.

Ό άγιος Κοσμάς λοιπόν αγαποϋσε πολύ τό σταυρό του Χριστού. Όπου πήγαινε, έστηνε ένα μεγάλο σταυρό και κάτω από τή σκιά του κήρυττε. Στο τέλος μοίραζε σταυρούς· τέτοιοι σταυροί σώζονται ακόμα στήν Ήπειρο. Άναφέρω δύο θαύματα του σταυρού, ένα από τή ζωή και ένα από τις διδαχές του άγιου Κοσμά.

Τό πρώτο δείχνει ότι ό σταυρός τιμωρεί. Φθάνοντας ό άγιος σ' ένα μικρό χωριό έξω άπ' τα Τρίκαλα, έστησε σταυρό και κήρυξε. Έμεινε εκεί ό σταυρός και περνούσαν όλοι και τόν προσκυνούσαν.

Πέρασε κ' ένας Τουρκοκς έξουσιαστής. Όταν είδε τό σταυρό τί έκανε· τόν διέλυσε, τόν πήρε στο σπίτι του

και τόν έκανε ξυλοπόδαρα του κρεβατιού του! Τέτοια άσέβεια. Κοιμήθηκε λοιπόν στο κρεβάτι;

Άς μη πιστεύουν οι άπιστοι, εμείς πιστεύουμε· έγινε σαν σεισμός, αυτός έπεσε κάτω και κυλιόταν άφρίζοντας σαν δαιμονισμένος!

Όταν τόν σήκωσαν δύο δικόι του, συνήλθε, κατάλαβε πώς αυτό τό 'παθε από θεία όργη γι' αυτό που έκανε. Πήρε τότε στον ώμο τα ξύλα, τα πήγε στη θέσι τους, τα συναρμολόγησε και έφτιαξε πάλι τό σταυρό. Στο έξιξ περνούσε κάθε μέρα από 'κει, κατέβαινε από τό άλογό του και προσκυνούσε τό σταυρό (βλ. έπισκόπου Αύγουστίνου Καντιώτου, Κοσμάς ό Αίτωλός, Άθήνα 200023, σ. 76).

Και τό δεύτερο θαύμα, που δείχνει πότε ενεργεί ό σταυρός. Σας μεταφέρω αυτούσια τα λόγια του άγιου Κοσμά· «Έητον ένας άνθρωπος όνομαζόμενος Ήουλιανός άναγνώστης, όστις έσπούδασε γράμματα με τόν Μέγαν Βασίλειον, ό όποιος ήθέλησε να γίνη βασιλεύς.

Πηγαίνει λοιπόν και εύρίσκει ένα μάγον Έβραϊόν και του λέγει· Είσαι καλός να με κάμης βασιλέα και να σε κάμω βεζίρη; Του λέγει ό μάγος· Άρνήσου τόν Χριστόν, και έγώ να σε κάμω. Λέγει του ό Ήουλιανός· Τόν άρνούμαι. Τότε κάμνει ένα γράμμα ό μάγος και του λέγει· Πάρε τούτο τό χαρτί και πήγαινε εις ένα μνήμα έλληνικό και ρίψε το ύψηλά και θα έλθουν δαίμονες· και ό,τι σου κάμνουν μη φοβηθίς και να μη κάμης τόν σταυρόν σου, διότι θα φύγουν.

Έπήγεν ό Ήουλιανός εις τό μνήμα και ρίχνοντας τό χαρτί ήλθαν οι δαίμονες. Αυτός φοβηθείς και κάμνοντας τόν σταυρόν του έφυγον οι δαίμονες. Πηγαίνει ευθύς εις τόν μάγον και του λέγει τα γενόμενα. Τότε του λέγει ό μάγος· Πήγαινε να σφάξης ένα παιδί και να μου φέρης τήν καρδιά του. Έπήγε και έσφαξε τό παιδί και του έφερε τήν καρδιά. Τότε κράζει πάλιν τούς δαίμονας ό μάγος. Αυτός πάλιν από τόν φόβον του έκαμε τόν σταυρόν· άλλ' οι δαίμονες δεν έφοβήθησαν...» (έ.σ. σσ. 159-160).

Έξυπνοι είστε και μπορείτε ν' άπαντή-

σετε στο έρώτημα· γιατί τήν πρώτη φορά μόλις έκανε τό σταυρό του τα δαιμόνια έφυγαν, ενώ τή δεύτερα φορά δεν έφυγαν; Διότι τήν πρώτη φορά ήταν καθαρός, ενώ τή δεύτερη φορά τα χέρια του έσταζαν αίμα παιδιού.

Κάνει ό σταυρός θαύματα – πότε; Όταν τα χέρια μας είναι καθαρα από αίματα, κλειψίες, άτιμίες, ψευδορκίες, όταν όλο τό σώμα μας είναι καθαρό από πορνεία, μοιχεία και άλλες άμαρτίες. Τότε, και μία φορά να κάνης τό σταυρό σου, φτάνει και μη φοβάσαι.

Θα μπορούσα να σας διηγηθώ μύρια παραδείγματα από τή ζωή του έθνους μας, να δήτε ότι ό σταυρός, που βρίσκεται και στήν κορυφή τής έλληνικής σημαίας, θαυματουργεί. Είναι σύμβολο νίκης και όπλο άήτητο.

Ποίος σταυρός όμως; ό κανονικός. Μερικοί δεν κάνουν σταυρό, νομίζουν πως παίζουν βιολί. Είμαστε όρθόδοξοι; Θα κάνουμε τό σταυρό μας όπως συμβουλεύει ό άγιος Κοσμάς. Ενώνουμε τα τρία δάχτυλα, που σημαίνει· Αγία Τριάς, Πατήρ Υιός και άγιον Πνεύμα, έλέησον τόν κόσμο.

Τα φέρνεις στο μέτωπο ψηλά· γιατί στα ούρανια ήταν ό Χριστός. Μετά κάτω· γιατί σαν τόν άετό χαμήλωσε και κατέβηκε στη γη, στήν κοιλία τής Παναγίας Παρθένου. Κατόπιν δεξιά· «**Μνήσθητί μου, Κύριε, όταν έλθης έν τη βασιλεία σου**» (Λουκ. 23,42). Και άριστερά· «**Μη με βάλλης στην κόλασι, δια πρεσβειών τής υπεραγίας Θεοτόκου και πάντων τών άγιων**». Τέλος· «**Σ' εύχαριστούμε, Κύριε**». Αυτός ό σταυρός, όταν γίνεται με πίστι, κάνει θαύματα.

Παντού ό σταυρός του Κυρίου λοιπόν. Τό πρώι μόλις ξυπνάς, Χριστιανέ, σταυρώσου. Σταυρό στο δρόμο, στο χωράφι, στο αυτοκίνητο, στο πλοίο, στο τραίνο, στο άεροπλάνο. Σταυρό τό μεσημέρι που κάθεσαι να φάς· μη βάλης μπουκιά στο στόμα δίχως σταυρό. Σταυρό τό βράδυ· γονάτισε τα μεσάνυχτα στήν ήσυχία, γιατί μεσάνυχτα και μεσημέρι, όπως μαρτυρούν στατιστικές, είναι ώρες αιχμής του έγκλήματος· γι' αυτό ό ψαλμωδός λέει· Σώσε με «άπό πράγματος έν σκότει διαπορευομένου, από συμπτώματος και δαιμονίου μεσημβρινού» (Ψαλμ. 90,6).

Τα μεσάνυχτα στον Πόντο και τή Μικρά Άσία τα ανδρόγυνα είχαν ιερά συνήθεια να σηκώνωνται και να προσεύχωνται. Τα παλιά τα χρόνια τα παιδιά μάθαιναν να λένε πριν κοιμηθούν· «**Πέρω κάνω τό σταυρό μου, άγγελο έχω στο πλευρό μου...**».

Γι' αυτό καθηραμένα τα χείλη αυτών που τόν βλαστημοϋν. Αν ακούσετε βλάσφημο, να του πήτε σαν τόν άγιο Κοσμά· Να ύβρίσης τή μάνα και τόν πατέρα μου, σε συγχωρώ· να ύβρίσης τό Χριστό τήν Παναγιά ή τό σταυρό μου, δεν έχω μάτια να σε δω.

Σήμερα, όπως ό Χριστός πάνω στο σταυρό γεύθηκε ξίδι μόνο, τίποτε άλλο, και είτε τό «**Τετέλεσται**» (Ιωάν. 19,30), έτσι κ' εμείς τήν άγια αυτή μέρα, σαν Μεγάλη Παρασκευή, ούτε όργανα ούτε χορούς ούτε διασκεδάσεις, αλλά νηστεία (ψωμάκι, έλιές, κρεμμύδι), και να λέμε· «**Σταυρέ του Κυρίου, βοήθει μοι**»· άμήν.

Ομιλία 14-9-1977

ΑΓΩΝΑΣ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΩΝ ΑΓΩΝΙΖΟΜΕΝΩΝ

ΛΑΡΙΣΑΙΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ

ΑΡΙΘΜ. ΦΥΛΛΟΥ 232 ΚΩΔ. ΥΠ. 061603

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2016

Ιδιοκτήτης Εκδότης Διευθυντής

Τριαντάφυλλος Ι. Τασιόπουλος

ΣΥΝΤΑΞΣΕΤΑΙ ΑΠΟ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Γραφεία: Αιόλου 20 & Αστροναυτών ,

Τ.Κ. 41221 Λάρισα

Τηλ.: 2410 284644

Φαξ: 2410 551113

Εκδίδεται με προαιρετικές προσφορές

ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ

www.agonas.org

info@agonas.org

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ: “ΝΙΚΗΤΡΑ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ”

πλήθος τ' ἄσχημα κι ἂν εἶναι τ' ἄδεια ἀφέντες» ἔχουμε παραμυθία τὴν γλῶσσα μας, πού αἰματώνει καὶ νευρώνει τὸ ξέπνοο σῶμα τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

Κι ἂν ξεφύγουμε ἀπὸ τὶς συμπληγάδες πέτρες τῆς κρίσης καὶ καθαρῶς ὁ τόπος ἀπὸ τὰ βοσκηματῶδη κομματικά ἀπολειψάδια, ἴσως καθίσει καὶ ἡ Παιδεία, ἡ καλλιέργεια τῆς γλῶσσας, στὸν βασιλικὸ τῆς θρόνου. «**Τότε θὰ ἔχουμε μὴν πραγματικὴ ἀναγέννηση καὶ τὸ μέλλον τῆς πατρίδας μας θὰ εἶναι μεγάλο**», κατὰ τὸν λόγο τοῦ Σολωμοῦ. Ἐκεῖνος ὁ σχολαστικὸς Ἐπίκτητος, ἔλεγε στοὺς ἄρχοντες καὶ, εἰδικά, στοὺς ἐπὶ τῶν Δημοσίων Ἔργων: «**Μὴ τοῖς ἐξ Εὐβοίας καὶ Σπάρτης λίθους τοὺς τοίχους τῆς κατασκευῆς ποικίλλε, ἀλλὰ γὰρ τῆ ἐκ τῆς Ἑλλάδος παιδεία τὰ στέρνα τῶν πολιτῶν καὶ τῶν πολιτευομένων διακόσμη. Γνώμεις γὰρ ἀνδρῶν εὐ οἰκοῦνται πόλεις, ἀλλ' οὐ λίθους καὶ ξύλους**».

Καὶ σὲ μετάφραση: «**Μὴν πλουμίζεις τοὺς τοίχους τῆς πόλης με πέτρες ἀπὸ τὴν Εὐβοία καὶ τὴν Σπάρτη, ἀλλὰ στόλιζε με τὰ διδάγματα τῆς ἑλληνικῆς παιδείας. Γιατὶ οἱ πόλεις εὐνομοῦνται με τὴν σωστὴ κρίση τῶν ἀνδρῶν, κι ὄχι με πέτρες καὶ ξύλα**». (Στοβαίου, «*Ἀνθολογίον*», Μς' 82). Σοφότεροι ἐμεῖς, σπαταλήσαμε χρῆμα καὶ ἀνθρώπους, κοσμώντας τὴν πολιτεία με δρόμους καὶ γέφυρες καὶ «μετρό» πού δὲν τελειώνουν ποτέ, ἴσως, ἐπειδὴ ξέρουμε πόσο μηδαμινὰ εἶναι τὰ διδάγματα τῆς σημερινῆς «*ἑλληνικῆς παιδείας*» πού, κι αὐτῆ, ξύλα ἀπελέκητα συχνὰ κατασκευάζει...

Εἶναι γεγονός ἀναμφίλεκτο ὅτι ἡ ἐκπαίδευση τὰ τελευταῖα χρόνια-κυρίως ἀπὸ τὸ «σκοτεινὸ» '81 καὶ ἐντεῦθεν-ἀντὶ νὰ εἶναι θύλακας ἀντιστάσεως στὴν γλωσσικὴ ἐκβαρβάρωση, ἀπέβη συντελεστὴς τῆς. Καὶ αὐτὸ μετὰ διαφορῶν τρόπων. **Πρῶτα** πρῶτα μετὰ τὴν γλωσσικὰ ἐχειρίδια. Ἐλλιπέστατα, ἀκαλαίσθητα, ἐπικίνδυνα κυριολεκτικὰ γιὰ τοὺς μαθητές, χρήσιμα μόνο γιὰ τὴν ἀνακύκλωση. Κι αὐτὸ, ἀρκετοὶ δάσκαλοι τὸ ἔχουν ἤδη καταλάβει-ἄλλοι ἐξ ἀρχῆς καὶ ἄλλοι καθ' ὄδον- καὶ προσπαθώντας νὰ περισιώσουν ὅ,τι μπορεῖ νὰ περιωθεῖ, φροντίζουν νὰ διδάσκουν κείμενα τῶν κορυφαίων μαϊστόρων τῆς ἑλληνικῆς λογοτεχνίας καὶ ὄχι τὶς βλακώδεις «*συνταγὲς μαγεϊρικῆς*» τῶν «*περιοδικῶν ποικίλης ὕλης*», ὅπως ἀνεκδοῖσατα ὀνομάζω τὰ τάχα καὶ «*βιβλία γλῶσσας*» • νὰ διδάσκουν τὴν παραδοσιακὴ γραμματικὴ, κατὰ τὸν ἴδιο τρόπο, πού, παρὰ τὶς σχετικὲς συστάσεις καὶ ἀπαγορεύσεις, δὲν παύουν νὰ δίνουν κατ' οἶκον σχολικὴ ἐργασία καὶ μελέτη, νὰ ἐπιμένουν στὴν ὀρθογραφία καὶ στὴν καλλιγραφία (οἱ ὁποῖες καταργήθηκαν, γι' αὐτὸ καὶ ἡ περιρρέουσα ἀφιλοκαλία), διορθώνοντας τὰ ὀρθογραφικὰ λάθη-ἀκόμη καὶ με κόκκινο στυλό • τὶ ἐγκλημα!-νὰ δι-ατηροῦν τὸ μάθημα τῆς ἔκθεσης κι αὐτὸ εἶναι πού κάπως σώζει ἀκόμη τὴν κατάσταση.

Ὁ **δευτέρος** παράγων πού ἄγει σὲ ἀπαισιοδοξία εἶναι ἡ ἐπιμονὴ καὶ ἐμμονὴ στὸν λεγόμενον γλωσσοπολιτικὸ δογματισμὸ, κυρίως ἀπὸ «*δευτεροβάθμιους*» ἐκπαιδευτικούς. Πολλοὶ γιὰ νὰ μὴ στιγματιστοῦν σὰν ἀντιδραστικοὶ καὶ «*πιεσχυριστές*», θεωροῦν «*καθῆκον τους ἀγωνιστικὸ νὰ ἀποστειρῶνουν αὐστηρὰ τὴν γλῶσσα τοῦ λαοῦ ἀπὸ κάθε λογιότροπο στοιχεῖο, γιὰ νὰ τοῦ τὴν παραδώσουν κάποτε φτωγὴ ἀλλὰ πεντακάθαρη, ἀποκατεστημένη στὴν πληθει-ακὴ τῆς γνησιότητά*». (Γ. Καλιόρη, «*Γλωσσικά*», ἔκδ. «*Ἐξάντας*», σελ. 26). Παράδειγμα. Μοῦ κατήγγειλε μαθητὴς Γυμνασίου ὅτι ἡ προκομμένη, «*προοδευτικὰ*» φιλόλογός του, διόρθωσε σὰν λάθος σὲ γραπτό του, τὴν κατάληξη-εως (πόλεως), τῆς φάνηκε συντηρητικὴ, ἐνῶ, στὴν Β' Γυμνασίου, ἡ κόρη μου, ἂν καὶ καταγόμενη ἀπὸ ὄμορη περιοχὴ, δὲν μποροῦσε, ὅπως καὶ οἱ συμμαθητές της, νὰ ἀπαντήσῃ στὴν ἐρώτηση «*ποῦ θρίσκειται τὸ Διο*». (Ἔτσι τὸ γράφει καὶ τὸ σχολικὸ ἐγχειρίδιο Ἱστορίας). Διο χωρὶς τὸ τελικὸ «*ν*», προφανῶς γιατί κάποιος ἀσπόνδυλο, ἡμιμαθὲς «*σαῖνι*» τοῦ πρώην Παιδαγωγικοῦ Ἰνστιτούτου, ἐξέλαβε τὸ «*ν*» ὡς καθαροεπιστάντικο κατάλογο καὶ φρόντισε νὰ ἀφήσῃ τὰ δι-απιστευτήρια τοῦ «*προοδευτικοῦ*» του ναυαγίου, τυραννώντας τοὺς μαθητές. Γι' αὐτὸ πρέπει νὰ ἀρχίσει ἀπὸ τὴν κορυφὴ τὸ ξεβρώμισμα, προτοῦ ἐπεκταθεῖ σὲ ὀλόκληρο τὸ ψάρι-ἂν δὲν ἐπεκτάθηκε ἤδη.

Τρίτον: (μὲ «*ν*» γιατί εἶναι εὐφω-νικό. Σιγὰ-σιγὰ θὰ τὸ κόψουν καὶ ἀπὸ τὸ «*μεῖον*» καὶ τὸ «*πλήν*», γιὰ νὰ γελᾷ κάθε πικραμένος). Ὅσο κι ἂν κόπτονται περὶ τοῦ ἀντιθέτου, συνεχίζεται ἡ ἐπιδεικτικὴ ἀπαξίωση τῆς ἀρχαίας γλῶσσας, πού εἶναι τροφὸς τῆς νεοελληνικῆς καὶ πρωτόθεσης γιὰ τὴν εἰς βάθος οἰκίωσή της. Καὶ ἐλπίζουμε, ὅταν ἔλθουν καινούργιοι ἄνθρωποι σὲ τοῦτο τὸν τόπο καὶ «*συνοδοῦσιν τὴν βλακεία στὴν τελευταία τῆς κατοικία*», νὰ κατανοήσουν ὅτι τὰ ἀρχαῖα πρέπει νὰ ξεκινήσουν ἀπὸ τὸ δημοτικὸ σχολεῖο.

Ἔβαλαν τὰ ἀγγλικά ἀπὸ τὴν Α' δημοτικοῦ. Γιὰ ποῖο λόγο; Κανεὶς δὲν μᾶς τὸ ἐξήγησε. Τὸ ἔχω ξαναγράψει. Εἶναι ἐγκληματικὸ νὰ βραχυκυκλώνεις, νὰ συσκοτίζεις τὰ παιδιὰ-ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων-με τὴν ἐκμάθηση μίας ξένης γλῶσσας, πρὶν ἀκόμη προσλάβουν καὶ διδαχτοῦν τοὺς γλωσσισμὸς τῆς μητρικῆς τους γλῶσσας. Ἄν ἀγαποῦσαν τὴν πατρίδα, τιμοῦσαν τὴν ἱστορία της καὶ νοιάζονταν γιὰ τὸ μέλλον της, ἂς ἔβαζαν ἀρχαῖα, τουλάχιστον ἀπὸ τὴν Δ' δημοτικοῦ. Θὰ πῆ κάποιος «*ποῖος θὰ τὰ διδάξει*»; Ἀπάντηση: Μὲ ἓνα κατάλληλο βιβλίον ὅλοι μποροῦν. Κι ἂν δὲν μποροῦν οἱ δάσκαλοι, ἂς διορίσει τὸ ὑπουργεῖο φιλολόγους καὶ σὸ δημοτικὸ. Προσωπικὰ (καὶ χωρὶς καμμιά καύχησι «*ἐν οἴδα ὅτι οὐδὲν εἶμι*») διδάσκω ἐδῶ καὶ χρόνια μὴν ἓνα τὴν ἑβδομάδα ἀρχαία, κατὰ παράβασιν τοῦ ἀναλυτικοῦ

Α) ΜΟΝΟ ΤΑ “ΠΕΡΗΦΑΝΑ ΓΕΡΑΤΕΙΑ” ΕΜΕΙΝΑΝ ΕΚΤΟΣ ΕΤΑΔ!

Α) Σε πλήρη κυριότητα περνάει πλέον ὅλη ἡ ἀκίνητη περιουσία πού ἔχει τὸ ἑλληνικὸ Δημόσιο στο-νὸ νέο υπερταμεῖο ἀποκρα-τικοποιήσεων “**Εταιρεία Ἀκινήτων Δημοσίου Α.Ε.**” (ΕΤΑΔ). Τὸ ἀνώτατο ὄργανο τοῦ Ταμείου, τὸ Εποπτικὸ Συμβούλιο, τελεῖ ὑπὸ τὸν ἀσφυκτικὸ ἐλεγχὸ τῆς Κομισιῶν καὶ τοῦ ESM, καὶ με ἀπαιτήσι των δανειστών, παρέχεται ΑΣΥ-ΛΙΑ ἀπὸ κάθε ποινικὴ ευ-

θύνη γιὰ τὶς ἀποφάσεις των μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου γιὰ πράξεις ἢ παραλείψεις κατὰ τὴν ἀσκηση των καθηκόντων τους... Τὸ νέο αὐτὸ Ταμεῖο ἀπορροφᾷ ἕως 100% τὴν θυγατρικὴ τὴν ΕΤΑΔ καὶ μαζί της περὶ τὰ 71.500 μεγάλα καὶ μικρὰ ἀκίνητα της, μεταξύ των ὁποίων καὶ 597 νησιά. Ὅλα αὐτὰ υποθηκεύονται

ὡς ἐγγύηση των δανειστών γιὰ τὰ δάνεια πού ἔδωσαν στὴν Ἑλλάδα. Στὸ πολυνομοσχέδιο ὑπάρχουν εἰδικές διατάξεις σχετικὰ με τὴν ΕΤΑΔ πού ἀναφέρουν ὅτι, «**ἡ κυριότητα καὶ νομὴ ὅλων των κινήτων καὶ ακινήτων περιουσιακῶν στοιχείων τα ὁποῖα ἀνήκουν στο ἑλληνικὸ Δημόσιο καὶ τα δι-αχειρίζεται ἡ ΕΤΑΔ σύμ-**

φωνα με τὸ ν. 2636/98, μεταβιβάζονται αὐτομάτως στὴν ΕΤΑΔ χωρὶς ἀντάλλαγμα». Ἡ ΕΤΑΔ θὰ μπορεῖ νὰ κάνει ἀναγκαστικὲς ἀπαλλοτριώσεις υπὲρ τῆς ἴδιας ἢ θυγατρικῆς της... Ὡς σκοπὸς τῆς ΕΤΑΔ προσδιορίζεται ἡ ἀξιοποίηση των ἀκινήτων με κάθε πρόσφορο μέσο. Τὰ 700 δισ. ευρώ ἀγγίζει ἡ συνολικὴ ἀκίνητη περιουσία πού δηλώθηκε στὸν ΕΝΦΙΑ. Εἶναι ὅσα χρωστάμε στοὺς τοκογλύφους.

Β) ΑΛΛΑΓΕΣ ΣΕ ΟΛΑ (ΠΙΣΤΗ & ΙΣΤΟΡΙΑ)

Ὁ ὑπουργὸς Παιδείας κ. Φίλης ἔχει ἐφαρμόσει τὴν μεθοδὸ του σαλαμίου. Κόψε-κόψε, πέτυχε σὲ λίγο χρονικὸ διάστημα νὰ κάνει τόσα πολλὰ, πού θὰ τον γράψῃ ἡ ἱστορία!

- Μείωσε τὶς ὥρες διδασκαλίας των Ἀρχαίων Ἑλληνικῶν.
- Κατήργησε τὸν Ἐπιτάφιο τοῦ Περικλέους στο Λύκειο.
- Κατήργησε τὶς ἐξετάσεις των Ἀρχαίων Ἑλληνικῶν στο Γυμνάσιο.
- Κατήργησε στὴν πράξη, τὶς παρελάσεις καὶ τὴν προσευχὴ στα σχολεῖα, κάνοντας τες προαιρετικές.
- Κατήργησε τὸ “ἀριστα” γιατί δημιουργεῖ ἀνισότητα.
- Μείωσε τὴν διδασκαλία των θρησκευτικῶν με τὴν υπ’ ἀρ. Φ. 12/157/7001/Δ1.
- Αντικατέστησε τὰ θρησκευτικὰ με τὸ μάθημα τῆς θρησκευολογίας.
- Ἄλλαξε τὸν Κώδικα καθημερι-

νότητας τοῦ μαθητῆ. Δηλαδή οἱ γονεῖς πρέπει νὰ πᾶψουν νὰ προσφωνοῦν τὰ παιδιὰ τους “*βασιλόπουλα, πριγκίπισσες*”.

- Ἀμφισβήτησε τὴ γενεογονία των Ποντίων.
- Με ἐγκύκλιο πρὸς τοὺς ἐκπαιδευτικούς τῆς Δ/ας Ἐκπαίδευσης (20/9/16) ἀπαγορεύει (καταργεῖ) τὴν ἐξέταση των κεφαλαίων τῆς ἀρχαίας ἑλληνικῆς ἱστορίας (Κυκλαδικοῦ, Μινωικοῦ, Μυκηναϊκοῦ πολιτισμοῦ, τὸν Α & Β Ἑλληνικὸ Ἀποικισμὸ, ... τὸ Φίλιππο Β' καὶ τὸ Μ. Ἀλέξανδρο). Οἱ φιλόλογοι χαρακτηρίζουν τὴν ἀπόφαση τοῦ ὑπουργοῦ «*αυθαίρετη καὶ ἐπιζήμια καθ' ὅσον ἡ κατάρτησι τῆς ἐξετάσεως – ὅπως συνέβη καὶ με τὰ Ἀρχαῖα Ἑλληνικά – κατ' οὐσίαν ὁδηγεῖ στὴν πλήρη ἀγνοία ἀπὸ τοὺς μαθη-τὲς των θεμελιωδῶν αὐτῶν σελίδων τῆς ἱστορίας καὶ τοῦ πολιτισμοῦ μας καὶ συρρικνώνει δραματικὰ τὴν αν-*

θρωπιστικὴ παιδεία καὶ τὴ μὀρφωση των νέων μας».

Γιὰ τὰ θρησκευτικὰ ὁ ὑπουργὸς κ. Φίλης δήλωσε: Οὐσιαστικὰ σήμερα δὲν διδάσκονται θρησκευτικὰ. «**Εἶναι ἡ ὥρα των παιδιῶν, αὐτὴ εἶναι ἡ πραγματικότητα**». Καὶ κάνοντας ἀναφορὰ στα «*μουσουλμανάκια*», πού δὲν παρακολουθοῦν τὸ μάθημα, συνέχισε: «**Θέλουμε αὐτὸ τὸ μάθημα πού θὰ φτιάξουμε νὰ κερδίσει καὶ αὐτὰ τὰ παιδάκια. Νὰ ἀκούνε κάτι γιὰ τὴ δικὴ τους θρησκεία καὶ τὸν δικὸ τους πολιτισμὸ καὶ τὰ δικὰ μας παιδάκια νὰ ἀκούνε γιὰ τὸν πολιτισμὸ αὐτῶν των παιδιῶν. Στὸ κάτω-κάτω ὁ Χριστιανισμὸς δὲν εἶναι ἑλληνικὸς χριστιανισμὸς. Ἡ ἐθνικιστικὴ προσέγγιση τῆς θρησκείας εἶναι αἴρεση. Δὲν ὑπάρχει Ἑλληνορθοδοξία, ἀλλὰ ἕναι ὀρθοδοξία**», ἀνέφερε.

Πολλοὶ μίλησαν καὶ διαμαρτυρήθηκαν, γιὰ τὰ συμβαίνοντα. Ἡ «*Ἐκκλησία*» καὶ ὁ Ἀρχιεπίσκοπος με μεγάλη εὐκολία (!) τὰ βρήκαν, καὶ “**Ἠρθσαν ὅλες οἱ παρεξηγήσεις**”. ΝΤΡΟΠΗ!

Γ) ΣΟΡΟΣ Ο ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΣ ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ;

(Στὸ βιβλίον τῆς πού κυκλοφόρησε με τὸν τίτλο «**Ἡ ὀργὴ τοῦ Ἀνδρέα!**» ἀπὸ τὶς ἐκδόσεις “*Α.Α. Λιβάνη*” τὸ 2015 ἡ Δημήτρα Λιάνη-Παπανδρέου γράφει).

«*Τὸν (Σόρο) ἐβλεπε συχνὰ ὁ ΓΑΠ, ἀκόμη καὶ ὅταν ἦταν πρῶθυπουργός... Πολλοὶ τὸν ἀποκαλοῦν ἐπίσημο κυβερνητὴ τῆς χώρας τὴν περιόδο τῆς παντοδυναμίας του ΓΑΠ.*»

Φέρεται (Σόρος) ὡς ὁ ἐπίσημος ὅλων των “*πολύχρωμων ἐπαναστάσεων*” ἀποσταθεροποίησης καὶ αιματηρῆς κοινωνικῆς διαμάχης σὲ ἐπιλεγμένες χώρες. Οἱ ἐπαναστάσεις αὐτὲς ἐγίναν με ἐπιτυχία στὴ Σερβία (ἰδιαίτερα ἡ “*Ἐπανάσταση Μπουλντόζα*” τὸ 2000). Ἐπίσης, ἡ “*Ἐπανάσταση των Ρόδων*” στὴ Γεωργία (2003), ἡ “*Πορτοκαλί Ἐπανάσταση*” στὴν Οὐκρανία (2004), ἡ “*Ἐπανάσταση τοῦ Κέδρου*” στὸν Λίβανο καὶ ἡ “*Ἐπανάσταση τῆς Τουλίπας*” στὸ Κιργιστάν (2005), ἐνῶ ἡ “*Πράσινη Ἐπανάσταση*” στὸ Ἰράν (2005) ἀπέτυχε.

Στὴ Ρωσία ἀπαγορεύτηκε ἡ δράση των Μ.Κ.Ο. πού εἶχε στήσει, καὶ συνελήφθησαν γιὰ κατασκοπία οἱ ἐκεῖ ἄνθρωποι του. Ἐκεῖ δὲν ἀλάνισε κανένα “*Helsinki watch*” καθὼς τὰ πολλὰ δι-σεκατομμύρια δολάρια πού ξόδεψε, δὲν ἀπέδωσαν. Αὐτὸ, σὲ ἀντίθεση με τὴν Ἑλλάδα, ὅπου οἱ ἐκπρόσωποί του,

ὁ Δημητράς καὶ ὁ Βαλλιανάτος, ἔκαναν πάρτι με τὴν ἀπόλυτη κάλυψη τοῦ ΓΑΠ (Γεωρ. Α. Παπανδρέου).

Ἡ Ρωσία ἐξέδωσε διεθνὲς ἔνταλμα σύλληψης τοῦ Τζορτζ Σόρος, καὶ με τὴν ἀκόλουθη ἀνακοίνωση τῆς ἐστει-λε ἓνα σκληρὸ μήνυμα πρὸς ὅλους τοὺς ἰσχυροὺς τῆς γῆς:

“**Ἡ Ρωσικὴ ὀμοσπονδία - λέγει - δὲν θὰ δεχθεῖ τὴν ἐν λόγῳ χρῆση των παραγῶν ἀπὸ ἀνθρώπους σαں τὸν Σόρος, πού τὰ χρησιμοποιοῦν γιὰ νὰ διαπράξουν ἀξιοπίστες πράξεις καὶ πού ὁδήγησαν σὲ κοινωνικὴ ἀποσταθεροποίηση ὅλη τὴν ὑδρόγειο, καὶ βεβαιώνουμε ὅτι τὸ κυνήγι ἐναντίον αὐτῶν των εγκληματιῶν καὶ των συνεργατῶν των τραπεζίτων Ρότσιαλντ, Ροκφέλερ θὰ συνεχιστεῖ**”.

Ἡ Ε.Ε. καὶ τὸ ΔΝΤ, πάντως, ὡς ἀναμενόμενα, δὲν δέχθηκαν τὸ διεθνὲς ἔνταλμα σύλληψης καὶ ἀντίθετα ἐξέδωσαν τὴ λεγομένη “*red notice*”, δηλαδή μὴ ἐγκύκλιο μὴ ἐφαρμογῆς του.

Ἡ πνευματικὴ ἐθνοκάθαρση ἔχει αὐτοῦργους με ὀνοματεπώνυμο. Γιὰ νὰ σὰς λύσω τὴν ἀπορία με τὸ ποιοί εἶναι οἱ Ἕλληνες συμμετέχοντες τοῦ ἰδρύματος τοῦ κ. Σόρος (ἀναφέρονται ὀνόματα). Ὑπάρχουν ἄνθρωποι πού παρασυρμένοι, τάσσονται ἀγνὰ με τὰ ἰδεολογήματα τῆς εποχῆς καὶ δὲν εἶναι σωστὸ νὰ τοὺς ἀποδίδονται προθέσεις, ἐκεῖ πού ἡ προσωπικὴ στάση εἶναι ζητήμα

αξίων καὶ ἀντιλήψεων.

Ἔτσι ἐκλαμβάνω καλόπιστα καὶ τὴ συμμετοχὴ κάποιων στὴν **Κίνηση Πολιτῶν γιὰ τὴν Ἀνοιχτὴ Κοινωνία...**».

Αὐτὰ μας τὰ λέει μὴ γυναικὰ Πρωθυπουργοῦ πού γνώρισε πρόσωπα καὶ πράγματα!

Καὶ σήμερα τί γίνεται;

Ὁ Σόρος συνέχισε καὶ μετὰ - ἐπὶ Κυβέρνησης Σαμαρά - νὰ συνεργάζεται με Δημάρχους (τὸν Μπουτάρη καὶ τὸν Καμίνη) καὶ τὸ OSF τοῦ Σόρος ἀνέλαβε νὰ ἀνακαινίσει τὸ παλαιὸ Φρουραρχεῖο με ἀντάλλαγμα τὴν παραχώρηση χώρου γιὰ τὶς δικές του ἀνάγκες!... Ἡ ἐλβετικὴ φιλανθρωπικὴ ὀργάνωση “*Solidarity Now*” τὸ Σόρος διείσδυσε στοὺς μηχανισμοὺς τοῦ ἑλληνικοῦ κράτους, μέσω Καμίνη, με ἓνα πρόγραμμα «*σπίτια ἀλληλεγγύη*» στὴν Ἀθῆνα κ.ά.

Ἡ ἐφημερίδα “*τὸ Πρῶτο Θέμα*” σὲ δημοσίευσμα τὸ, ἀναφέρει ὅτι ἐμπλέκεται συνεργάτης τοῦ Πρωθυπουργοῦ με τὸν Σόρο.

Τὸ δε γερμανικὸ περιοδικὸ *Wirtschaftswoche* “**ἀποκάλυψε**” ὅτι τὸ ταξίδι τοῦ Αλ. Τσίπρα στις ΗΠΑ, χρηματοδότησε ὁ Σόρος.

Στὴν ἐκδήλωση τοῦ ἰδρύματος Κλίντον, πού μίλησε ὁ Πρωθυπουργός κ. Τσίπρας συμμετεῖχε καὶ ὁ Τζ. Σόρος. Ἡ ὀμιλία, πού ἐγίνε στὴ Νομικὴ Σχολὴ τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Κολοῦμπια, γράφτηκε ὅτι ἡ χρηματοδότηση ἐγίνε ἀπὸ τὸ ἴδρυμα Think Tank τοῦ Σόρος. Μήπως ἡ κα Λιάνη-Παπανδρέου ἔχει δίκαιο;

κό πρόβλημα» και όχι μόνο, προς την Ι.Σ. της Ιεραρχίας.

ΑΝΤΙ ΓΙΑ ΕΠΙΛΟΓΟ

Αντί για επίλογο θα καταχωρίσουμε, όπως και στον πρόλογο και για τον ίδιο λόγο, άρθρο μας που έχει δημοσιευθεί κύριο θέμα στον «Ορθόδοξο Τύπο» (Αρ. Φύλ. 929/3.5.91) ως ανοικτή επιστολή προς την Ιεραρχία της Εκκλησίας.

Ο λόγος είναι προφανής. Η κρίση της σημερινής κοινωνίας είναι τόσο βαθιά, που μονάχα μια ρωμαλέα, μελετημένη και ιεραποστολική χριστιανική μαρτυρία και εκστρατεία, μπορεί να σταματήσει τον χειμαρρό της πλάνης, της διαφθοράς, της απιστίας και άγνοιας. Γι' αυτό όμως, ποιος άλλος εκτός από μια ζωντανή Ιεραρχία της Εκκλησίας, μπορεί να εξασφαλίσει τις απαραίτητες προϋποθέσεις; Γι' αυτό απευθυνόμαστε στην Ιεραρχία. Αυτό δεν σημαίνει πως αν η Ιεραρχία συνεχίσει τον Επιμενίδειο, πρέπει κι ο Χριστιανικός λαός να κάμει το ίδιο.

Καθένας στο έργο του Θεού έχει τις δικές του ευθύνες, την κλήση του και την αμοιβή του. Όπως στον πρόλογο τα αναφέραμε, έτσι τα επαναλαμβάνουμε κι εδώ στον επίλογο, τα λόγια του Ιησού Χριστού: «Ιδού έρχομαι ταχύ, και ο μισθός μου μετ' εμού, αποδούναι εκάστω ως το έργον εσται αυτού» (Αποκ. 22, 12).

Ευχόμαστε όσοι δεν τα πρόσεξαν εκεί, να τα προσέξουν εδώ. Γιατί χρειάζονται να γίνουν πολλά από πολλούς και ο Κύριος έχει να δώσει πολλά σε όλους...

Ακολουθεί το άρθρο:

ΠΡΟΣ ΤΗΝ Ι.Σ. ΤΗΣ ΙΕΡΑΡΧΙΑΣ

Ασφαλώς, Άγιοι Συνοδικοί, θα ήταν λάθος, να νομίσει κανείς ή εσείς, ότι η επιστολή αυτή ή όποια άλλη παρόμοια, άλλοι σας απευθύνουν, έχει σκοπό να σας υποδείξει τί πρέπει να κάνετε, σ' αυτή τη Σύνοδο. Γιατί είναι τόσο καθαρό και οφθαλμοφανές το χρέος σας έναντι του πληρώματος της Εκκλησίας Ελληνικού Λαού, ώστε μονάχα τυφλοί ή εχθροί του έργου της Εκκλησίας να μη το βλέπουν! Ξέρετε λοιπόν τί πρέπει να κάνετε!

Ξέρετε ότι πρέπει ν' αποκαταστήσετε, όπως απαιτεί το Δίκαιο της Εκκλησίας, τους δικαιωμένους συναδέλφους σας και να κλείσετε την πληγή, που επί 17 χρόνια τώρα μολύνει και απειλεί την Εκκλησία! Να τους αποκαταστήσετε, πάση θυσία, για να έρθει η ειρήνη στους κόλπους της Ιεραρχίας, με την αποκατάσταση της δεινώς διασαλευθείσης ηθικής τάξεως, υπαιτιότητι του Προκαθημένου κ. Σεραφείμ και στη συνέχεια και Υμών! Γι' αυτό πρέπει να μην εξέλθει κανείς από σας της αιθούσης των Συνεδριάσεων, προτού ψηφισθεί η αποκατάσταση των δικαιωθέντων Μητροπολιτών και κλείσει η χρόνια αυτή πληγή της ανωμαλίας. Κι αν ο κ. Σεραφείμ με τα γνωστά τερτίπια του θελήσει να ματαιώσει πάλι την τακτοποίη-

ση αυτής της εκκρεμότητας, είναι χρέος σας ν' απαντήσετε με ένα ΟΧΙ και να τον σταματήσετε στον κατήφορο που έχει πάρει και στον οποίο οδηγεί την Εκκλησία! Η βίαιη αυτή αντίδρασή σας και δήθεν ανυπακοή, ούτε βία είναι ούτε ανυπακοή, αλλά είναι άμυνα κατά της Σεραφειμικής ανομίας και υπακοή στο Νόμο του Θεού, για τους εξής δυο λόγους:

1) Στο πρόσωπο των λεγομένων Ιερωνυμικών Μητροπολιτών, τους οποίους η αντίχρηστη συνεργασία Ιωαννίδη και Σεραφείμ, κήρυξε έκπτωτους πριν 17 χρόνια, σημειώθηκε μια πρωτοφανής βία και αδικία και ο Θεός μισεί την αδικία και την καταπίεση!

Οι εν λόγω Μητροπολίτες κηρύχθηκαν έκπτωτοι την 11.7.74 με απόφαση της υπό τον κ. Σεραφείμ, Αριστίνδην Συνόδου — η όποια βαφτίστηκε Ιεραρχία! — χωρίς αγωγή-ρή-ριο, χωρίς δίκη, χωρίς απολογία, χωρίς να είναι παρόντες και χωρίς δικαίωμα εφέσεως! Πρόκειται για ένα έγκλημα πρωτοφανές, μια αληθινή Ζούγκλα στέρξης των στοιχειωδών ανθρωπίνων δικαιωμάτων!

Και όλα αυτά, πού; Στο χώρο της Διοικούσας Εκκλησίας! Σ' ένα χώρο, που ως άμεσο έργο του Αγίου Πνεύματος, θάπρεπε σ' αυτό να βασιλεύει η αγάπη, η δικαιοσύνη, η αδελφική συμπεριφορά, η ομόνοια και η στενή αγωνιστική συνεργασία, για την διάδοση της χριστιανικής αληθείας και τον θρίαμβο της Εκκλησίας στον πόλεμο κατά του κακού! Σ' ένα χώρο που θάπρεπε να είναι ο τηλαυγής φάρος της δικαιοσύνης και του πολιτισμού, θάρρος και προστασία των αδικουμένων, φωτεινό παράδειγμα των ανθρώπων και τρόμος των βιαστών και των δαιμόνων!

Ο γράφων, Άγιοι Συνοδικοί, αισθάνεται ότι δεν είναι άξιος ν' ανάψει ένα κεριό μπροστά στο εικονοστάσι κοιτάζοντας το πρόσωπο του Αγίου και όμως μπροστά στην αδικία εξανίσταται, γιατί πιστεύει τα λόγια του Θεού: «Δικαιοσύνην μάθετε οι ενοικούντες επί της γης»! Σεις που είσθε λειτουργοί της Εκκλησίας και συλλειτουργείτε με τους Αγγέλους, κρατώντας τα Άγια του Θεού στα χέρια σας, πώς ανέχεσθε, πώς καλύπτετε, πώς διαπράττετε αυτή την φοβερή αδικία σε βάρος αθών συναδέλφων σας και κατεβάζετε το κύρος και το ήθος της Αγίας του Θεού Εκκλησίας πιο κάτω από το κύρος και την Αξιοπιστία «των Αρχόντων του αιώνα τούτου των καταργουμένων»; (Α' Κορ. 2, 6). Προς Θεού λοιπόν: Κλείστε την πια αυτήν την πληγή, προτού γίνει γάγγραινα στο σώμα της Διοικούσας Εκκλησίας!

2) Απ' όλα τα σημεία του κόσμου, εσωτερικού και εξωτερικού, πνευματικού και υλικού, Ελληνικού και Διεθνούς, εκπέμπονται έντονα σήματα SOS, όχι πια για τους όρους καλύτερης διαβίωσης του ανθρώπου, αλλά για την συνέχιση αυτής της ίδιας της ύπαρξής του,

που φανερά απειλείται από ηθικό και βιολογικό εξολοθρευμό!

Είναι ολοφάνερο, ότι ο Μεγάλος Πόλεμος που ο Θεός κήρυξε κατά του Διαβόλου, το πένθιμο εκείνο δειλινό της παρακοής των πρωτοπλάστων, στον Παράδεισο, πόλεμος που συγκλονίζει την ανθρωπότητα από τότε μέχρι σήμερα, βρίσκεται ήδη σε κρίσιμη φάση και ολόκληρη η Γη απειλείται με καταστροφή, όπως το Πνεύμα του Θεού μας προειδοποιεί: «**Ουαί την γην και την θάλασσαν, ότι κατέβη ο διάβολος προς υμάς έχων θυμόν μέγαν, ειδώς ότι ολίγον καιρόν έχει!**» (Αποκ. 12, 12).

Τί, άγιοι Συνοδικοί, στον σημερινό κόσμο, δεν μαρτυρεί γεγονυία τη φωνή, τον κίνδυνο που τον απειλεί, την πηγή του κινδύνου και το χρέος της Εκκλησίας ως στρατευόμενης, να πολεμήσει τον σκοτεινό εχθρό και ως ποιμαίνουσα, να προστατεύσει το ποίμνιό της από τα φανερά μέσα και όργανα, του αόρατου πνευματικού πονηρού εχθρού;

Χρειάζεται άραγε να μιλήσουμε για τις πλάνες που κυριαρχούν στον ηθικό, τον πνευματικό, τον «επιστημονικό», τον πολιτικό, τον Κοινωνικό, τον οικογενειακό, τον ατομικό και τον δημόσιο χώρο, που όλες μαζί αποτελούν ένα τεράστιο δίκτυο θανάτου και για τα μεμονωμένα άτομα και για το σύνολο των Εθνών;

Όλα είναι γνωστά, άγιοι Συνοδικοί. Και η πλάνη της φιλοσοφίας που βούλιαξε στα θολά, νερά του Αστικού και του Μαξιστικού Υλισμού! Και η πλάνη της δήθεν επιστήμης, που βούλιαξε στην παρουσίαση της θεωρίας ως επιστημονικής γνώσεως (Δαρβινισμός, Φροϋδισμός, μηχανοκρατία, επιστημονισμός, Αθεϊσμός, Πανθεισμός κ.ά.)! Και η πλάνη του αθεϊστικού υπαρξισμού, που κήρυξε την ζωή και τον άνθρωπο έργο της τύχης και τους έθαψε στο περιτύλιγμα του μηδενισμού, που αρνήθηκε και διέστρεψε όλες τις ηθικές αξίες, έτσι που η ελευθερία να μετατραπεί σε ασυδοσία, το ιερό γενετήσιο δώρο, σε πορνεία και ομοφυλοφιλία, η ψυχαγωγία σε διαφθορά, πορνό, ναρκωτικά, αλκοολισμό και νικοτίνη, η υγιής επαναστατικότητα σε ανυπακοή, αμφισβήτηση και τρομοκρατία! Η πλάνη της δήθεν κοινωνικής τάξεως που θέλει το Κράτος υπηρέτη των κρατούντων και όχι «**διάκονο του Θεού, εις το αγαθόν**» (Ρωμ. 13, 1-6), που μεταβάλλει την εργασία σε εμπόρευμα και εξευτελίζει την ανθρώπινη προσωπικότητα, γίνεται όργανο του Σατανά με την μετατροπή της φιλοπατρίας σε σωβινισμό, με το κήρυγμα του μίσους, της αρπαγής των αγαθών των άλλων και τελικά του πολέμου! Τί να πούμε ακόμα για την τεράστια απειλή κατά του συνόλου του πολιτισμού από το νεοφανές Παγκόσμιο Κίνημα της Νέας Εποχής που προχωρεί ακάθεκτο στην εγκατάσταση Παγκόσμιας θρησκείας και Παγκόσμιας Κυβέρνησης, που σαφώς προκύπτει από τα

σχετικά κείμενά της ότι βρίσκεται στην υπηρεσία του Σατανά και του Αντίχριστου; Τί να πούμε για την Μασονία, την Θεοσοφία, τον Αποκρυφισμό και τον Σιωνισμό, που εργάστηκαν και εργάζονται προετοιμάζοντας την τραγωδία του ερχομού του Αντίχριστου και των δεινών της μεγάλης αποστασίας για τα οποία μιλάει καθαρά ο Λόγος του Θεού;

Δεν θα πούμε, λοιπόν άγιοι Συνοδικοί γι' αυτά τίποτα, γιατί τα ξέρετε, και όλα είναι γνωστά και σε σας και στο ποίμνιό σας... Θα μιλήσουμε για κάτι άλλο, που ενώ είναι το κλειδί, οι πάντες το αγνοούν κι έτσι όλοι τριγυρνούν σαν τυφλοί, καθένας στη φυλακή του, και κανείς δεν σκέπτεται να γυρίσει το κλειδί και να ελευθερωθεί ανοίγοντας την πόρτα της φυλακής του. Το κλειδί αυτό είναι ο Λόγος του Θεού, το Ευαγγέλιο του Ι. Χριστού!

Όλοι γνωρίζουν τον κίνδυνο και χτυπιούνται καθώς βλέπουν τα παιδιά τους να χάνονται, την οικογένεια να διαλύεται, την εγκληματικότητα να παίρνει διαστάσεις. Αλλά κανείς δεν σκέπτεται το κλειδί της σωτηρίας. Γιατί το κλειδί αυτό έχει περιπέσει σε ανυποληψία, σε αχρηστία και την θέση του πήραν άλλα κλειδιά — τα είπαμε παραπάνω — κλειδιά όμως παράξενα, γιατί γυρίζουν μόνο σε μια κατεύθυνση — στο να κλειδώνουν! — κι έτσι όσο πιο πολύ τα χρησιμοποιεί το θύμα τους, τόσο περισσότερο κλειδώνεται στη φυλακή του!

Εδώ είναι το έργο σας, άγιοι Συνοδικοί: Δώστε το κλειδί της σωτηρίας και Αληθινής ελευθερίας — το Ευαγγέλιο του Χριστού — δώστε το πραγματικά, κτήμα στο ποίμνιό σας, για να σταματήσει το κακό. Οι άνθρωποι ξέρουν πως πιάστηκαν στα δίκτυα του κακού, αλλά δεν ξέρουν τον τρόπο της σωτηρίας. Αυτό είναι το έργο της Εκκλησίας, το έργο σας, Σεβασμιώτατοι! Σας γράφομε τις γραμμές αυτές με πόνο ψυχής, εκφραστές του πόνου και της αγωνίας του Ελληνικού λαού, που βλέπει την ερήμωση και την δυστυχία της χώρας του και τους φύλακες να αλληλοτρώνονται μεταξύ τους, χειρότεροι κι απ' αυτούς τους κοσμικούς άρχοντες, που πνίγονται στην κουταλιά του νερού, της ματαιότητας!

Χωρίς αναβολές, Σεβασμιώτατοι, φέρτε την δικαιοσύνη και διά της δικαιοσύνης την ειρήνη και την αγάπη μεταξύ σας. Και αμέσως καθίστε όλοι μαζί και καταστρώστε προγράμματα επανευαγγελισμού του λαού σας, ώστε να καταλάβει κάθε πιστός πως το κλειδί αυτό είναι ο Ιησούς Χριστός, Εκείνος που μας είπε και μας επαναλαμβάνει κάθε μέρα: «**Τούτα λελάκηκα υμίν, ίνα εν εμοί ειρήνην έχητε. Εν τω κόσμω θλίψιν έξετε. Αλλά θαρσείτε, εγώ νενίκηκα τον κόσμον**» (Ιω. 16, 33).

Από το βιβλίο «Μασωνικές Οργανώσεις», έκδοση 1991.

συνέχεια
από τη σελ. 3

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ: «ΝΙΚΗΤΡΑ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ»

προγράμματος και των άνωθεν εντολών.

Τί κάνω; Δίνω στα παιδιά σέ φωτοτυπία ένα αρχαίο κείμενο. Κυρίως τους διδασκικότατους μύθους του Αισώπου ή μία ευαγγελική περικοπή. Πρώτα το αντιγράφουν για να εξοικειωθούν με την άρτιμελή μορφή της γλώσσας, το λεγόμενο πολυτονικό. Στην συνέχεια το διαβάζουν για να «σπάσει» και η γλώσσα. Κατόπιν υπογραμμίζουν λέξεις που αναγνωρίζουν, για να κατανοήσουν την αδιάσπαστη συνέχεια του ελληνικού λόγου. Μετά έρχεται το ώραιότερο. Ή πάντερον η έτυμολογία. Παιχνίδισμα με τις λέξεις. Ύστερα «**όμοθυμαδόν**», όλοι μαζί, την μετάφραση στον πίνακα και αντιγραφή των παιδιών στο «**τετράδιο αρχαίων**». Εδώ «**περνούν**» και τὰ ήθικα διδάγματα, γιατί Παιδεία σημαίνει πρωτίστως καλλιέργεια χαρακτήρα και μόρφωση έδραία. Ή καλή

παιδεία «**...μόνονους τους παιδευθέντας έλευθέρους είναι**», **μόνη αυτή κάνει τους ανθρώπους ελεύθερους** (Επικτήτος, «Διατριβαί», 11α, 21-22), «**μαθαίνει στον πολίτη να άρχει και να άρχεται με δικαιοσύνη**» («**τόν πολίτη... άρχειν τε και άρχεσθαι μετά δίκης**», γράφει ο Πλάτων στο 643ε των «Νόμων» του).

Αυτά τὰ ξεχάσαμε και άκοϋμε μόνο τις έκκωφαντικές τσιρίδες και τις άερόπλαστες κενολογίες περί «Νέου Σχολείου» και «πρώτα ό μαθητής», από ανθρώπους που δεν ξέρουν που «πάν τὰ τέσσερα», όπως λέει θυμόσοφα και ό λαός.

Μετά την έτυμολογική περιήγηση, έρχεται και ή σειρά της Γραμματικής. Απλά πράγματα τὸ κατά δύναμιν, με συγκατάβαση, κανόνες τονισμού, δύο-τρεις κλίσεις ουσιαστικών και ρημά-

των καί... τὸ κουδούνι προσκαλεῖ για τήν αύλειο ξεκούραση.

Σημειωτέον ότι τήν ώρα των αρχαίων τὰ παιδιά παρακολουθοϋν σχεδόν με εϋλάβεια. «**Άκρα τού τάφου σιωπή**». Γιατί; Παράδειγμα. Όταν τους ζητάς να γράψουν τήν λέξη «**ύγρός**» πρέπει να σκεφτοϋν δύο κανόνες. "Οτι ή λέξη, έφ' όσον άρχίζει με «ϋψιλον» δασύνεται και ή βραχύχρονη συλλαβή «-γρός» παίρνει όξεια. Ό νοϋς τους, δηλαδή, δεν «άλητεύει» εδῶ κι εκεί, αλλά άναζητᾶ και ύπακούει σε κανόνες. "Ετσι, από τήν πειθαρχία τού νοός, φτάνουμε στην πειθαρχία τού σώματος. («**Πάντων νοϋς κρατεί**» έλεγε ό Άναξαγόρας). Καίκυρίως, γιατί τους έξηγείς τὸ μονάκριβο, παγκοσμίως, προνόμιό τους, να διαβάζουν τήν γλώσσα τού Όμήρου, τού Πλάτω-

να, τού Εϋαγγελίου και να κατανοοϋν τις περισσότερες λέξεις. [ΣΧ. «ΧΡ. ΒΙΒΛΙΟΓΡ.»: Έκτός από τούς ΚΟΛΟΚΥΘΟΝΟΕΣ και ΛΙΠΟΚΑΡΔΟΥΣ τής μεταφραστικής των Λειτουργικών κειμένων Έργολαβίας, που δεν ΚΑΤΑΝΟΟΥΝ!] Καμαρώνουν τὰ παιδιά, πράγμα που τόσο τὸ έχουμε ανάγκη σήμερα.

Είλικρινά, τὰ γράφω αυτά και «**καπνίζουν τὰ μάτια μου**». Έχουμε στα χέρια μας θησαυρό άελλαμπή και άδαπάνητο, που ξεδιψάσε και ξεδιψᾶ όλη τήν Οίκουμένη και έμείς ποτίζουμε τὰ παιδιά με σάπια, μολυσμένα νερά. Όμιλοϋμε (τί ώραία λέξη!) γλώσσα «**νικήτρα τού θανάτου**» και θανατώνουμε τὰ παιδιά «**μουρμουρίζοντας σπασμένες σκέψεις από ξένες γλώσσες**».

ΣΗΜ. «ΧΡ. ΒΙΒΛΙΟΓΡ.»

πει για να διαπιστώσουμε τι συνέβη την τελευταία 50ετία ώστε σήμερα η ένδοξη Ελλάδα μας ν' αποτελεί το κλωτσοσκουφι των Ευρωπαίων και όχι μόνο.

Ποιοι και πώς λήστεψαν τον ελληνικό λαό; Απαντάει ο Γερμανός Υπουργός: «Η ανίκανη και διαφθαρμένη πολιτική και οικονομική ελίτ της Ελλάδας είναι υπεύθυνη για το σημερινό δράμα της»

(Βολ. Σόιμπλε).

(Συνέχεια του προηγούμενου)

Οι ερευνητές της ΕΛΙΑΜΕΤ, σε έκθεσή τους που δημοσίευσαν το 2009, παρουσιάζουν μια θλιβερή εικόνα όσον αφορά την διασπάθηση του Δημοσίου χρήματος: «Η κατασκευή ενός χιλιόμετρου του οδικού άξονα ΠΑΘΕ (Πάτρα-Αθήνα-Θεσσαλονίκη-Εύζωνοι) – γράφουν – κόστισε όσο επτά (7) χιλιόμετρα οδικού άξονα στην Ισπανία ή στην Πορτογαλία».

Με τα χρήματα που διατέθηκαν και συνεχίζουν γι' αυτό το σκοπό, θα έπρεπε όχι μόνο να είχε τελειώσει ο κεντρικός αυτός οδικός άξονας, αλλά να είχαν κατασκευαστεί οι δρόμοι σχεδόν σε όλη την ελληνική επικράτεια.

• Άλλος τομέας που δημιούργησε τεράστια ελλείμματα, και αργά αλλά σταθερά μας έδειχνε το δρόμο της αυτοκαταστροφής, ήταν οι ανεξέλεγκτοι διορισμοί στο Δημόσιο, ανθρώπων πολλάκις άσχετων και αγράμματων, καθιστώντας τους συνένοχους («μαζί τα φάγαμε» – Πάγκαλος) αλλ' αυξάνοντας την εκλογική τους πελατεία. Έτσι, βρεθήκαμε να έχουμε πολλαπλάσιους Δημοσίους Υπαλλήλους απ' ό,τι χρειαζόμασταν και αναγκασθήκαμε να δανειστούμε δισ. για να πληρωθούν οι μισθοί τους.

Μια μελέτη που έγινε έδειξε ότι, μετά την πτώση της κυβέρνησης Μητσστάκη το 1993 και ως το 2009, προσλήφθηκαν στον ευρύτερο δημόσιο τομέα περίπου 600.000 άτομα με αποτέλεσμα να γονατίσει ο δημόσιος κουρβανάς κατά 500 δισ. ευρώ, ένα κόστος που ξεπέρασε κατά τέσσερις ποσοστιαίες μονάδες το αντίστοιχο μέσο όρο της Ε.Ε. των 15 χωρών-μελών, γεγονός που αποτελεί τη βασική αιτία δημιουργίας δημοσιονομικών ελλειμμάτων.

Μόνο την τριετία 2001-2004 προσέλαβε το Κίνημα 250.000 συμβασιούχους, χωρίς να το επιτρέπουν τα οικονομικά εκείνης της εποχής, διατηρώντας τους σε καθεστώς ομηρίας για λόγους ψηφοθηρίας, και φορτώνοντάς τους στην επόμενη κυβέρνηση ζητούσε την μονιμοποίησή τους παρ' ό,τι γνώριζαν την απόφαση του ΣτΕ που απαγόρευε την μονιμότητα, εκτός μόνο σε υπαλλήλους που κάλυπταν «πάγιες και διαρκείς ανάγκες».

• Με το πολύ χρήμα που άρχισε να εισρέ-

Πατάμε, κυκλοφορούμε και κοιμούμαστε πάνω σε «ΧΡΥΣΑΦΙ»

ει στην Ελλάδα την περίοδο 1981-1985 από δάνεια 50 δισ. δολαρίων ξένων τραπεζών και 26 δισ. από κοινοτικές επιδοτήσεις, χωρίς να γίνει στη χώρα κανένα έργο (!), το δημόσιο χρέος εκτινάχθηκε από 28% του ΑΕΠ το 1980 σε διπλάσιο ύψος (47,8%) στα τέλη του 1985, η δε **κατανάλωση** έγινε πρωταθλήτης και το **ισοζύγιο** εξωτερικών συναλλαγών αντιπροσώπευε το 14.5% του ΑΕΠ που ήταν το υψηλότερο κατά κεφαλήν στον κόσμο!

Άρχισε σταδιακά να δημιουργείται ένα παρακράτος μαφιόζικου τύπου, το οποίο άρχισε να διεισδύει όλο και βαθύτερα στην πολιτική. Απίθανοι άνθρωποι αυτού του παρακράτους δημιουργήσαν δίκτυα επικοινωνίας και επιρροής διαμορφώνοντας την εκάστοτε πολιτική.

Μεγαλοεργολάβοι και βαρόνοι των μέσων μαζικής επικοινωνίας (Μ.Μ.Ε.) – τους βλέπουμε τελευταία να παρελαύνουν στην εξεταστική της Βουλής – «έβγαζαν» βουλευτές, διορίζαν υπουργούς, ανεβοκατέβαζαν κυβερνήσεις και όλα γίνονταν πίσω από κλειστές πόρτες. Αν κατά καιρούς ξεπρόβαλλε κανένα σκάνδαλο – κατάχρηση, διαφθορά, λεηλασία – στην δημοσιότητα, αυτό οφειλόνταν αποκλειστικά σε εσωτερικούς ανταγωνισμούς και σε προσωπικές εριδες των ανθρώπων που δέσποζαν στο παρασκήνιο.

Τί να πρωτοθυμηθεί κανείς, από τα εκατοντάδες μικρά και μεγάλα σκάνδαλα!!!, τον Κοσκωτά, το Χρηματιστήριο, τα εξοπλιστικά, τον Μαυράκη, τον Οργανισμό Ανασυγκρότησης Επιχειρήσεων, τα Ολυμπιακά έργα, την Αγρέξ, τις Μ.Κ.Ο., το Σκάνδαλο Siemens, την ΕΒΟ, Προμήθειες Νοσοκομείων, Κτηματολόγιο...

ΛΗΛΑΣΙΑ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΛΑΟΥ

ΚΟΣΚΩΤΑΣ: Το «σκάνδαλο Κοσκωτά» δόνησε όλο το πολιτικό σύστημα το 1988. Πώς όμως κατάφερε, ένας νεαρός τραπεζίτης, να ανεβεί στον επιχειρηματικό θρόνο, αποκτώντας μέσα σε μια πενταετία τον εκδοτικό οργανισμό «Γραμμή Α.Ε.», εκδίδοντας μια καθημερινή εφημερίδα μεγάλης κυκλοφορίας, και τρεις ακόμα ημερήσιες, έξι περιοδικά, την Τράπεζα Κρήτης, την ΠΑΕ Ολυμπιακός και πολλές άλλες επιχειρηματικές δραστηριότητες;

Το 1987 άρχισαν δειλά-δειλά οι πρώτες αποκαλύψεις: φορολογικά αδικήματα, πλαστογραφίες, παράνομη εξαγωγή συναλλάγματος κ.ά. Η κυβέρνηση ΠΑΣΟΚ, με υπουργό Δικαιοσύνης τον Μ. Κουτσόγιωργα, πέρασε νόμο στη βουλή που έδινε προνομιακά περιθώρια στον Κοσκωτά – ήταν ο γνωστός «ΚΟΥΤΣΟΝΟΜΟΣ» – με το αζημίωτο, αφού

για την ... εξυπηρέτηση πλήρωσε (μαύρο χρήμα) δύο εκατομμυρίων δολαρίων. Η δικαστική έρευνα αποκάλυψε ότι, είχε υπεξαίρει 33,5 δις δρχ. από την Τράπεζα Κρήτης, δωροδοκώντας πολιτικά πρόσωπα με λεφτά που έκρυβε στις συσκευασίες των Rampers!

Ήταν το μεγαλύτερο πολιτικο-οικονομικό σκάνδαλο που ξέσπασε στην Ελλάδα, γι' αυτό παραπέμφθηκαν στο ειδικό δικαστήριο ο πρώην Πρωθυπουργός Ανδρέας Παπανδρέου, ο Μένιος Κουτσόγιωργας, ο Δημ. Τσοβόλας και ο Γεώργ. Πέτσος με τις κατηγορίες: παθητική δωροδοκία, αποδοχή προϊόντος εγκλήματος, παράβαση του

νόμου περί ευθύνης υπουργών και απιστία περί την υπηρεσία. Αποτέλεσμα; Όλα τα πολιτικά πρόσωπα να αθωωθούν, με μόνο τον Κοσκωτά που καταδικάστηκε σε κάθειρξη 25 ετών. Άνοιξε όμως πληγές που και μέχρι σήμερα **πουρορούν!**

Ο Κοσκωτάς «κάηκε» αλλ' έγινε το όχημα για την πλήρη επικράτηση των «νέων τζακιών», που εμφανίστηκαν αρχικά ως δυνάμεις αντικοσμητικής «κάθαρσης» ενώ στην πραγματικότητα μετατράπηκαν σε πανίσχυρους «πολιτικούς παράγοντες» του τόπου, και πήραν υπό τον έλεγχό τους, σχεδόν όλα τα μέσα ενημέρωσης. Έτσι, πρώτα ανέλαβαν τη χειραγώγηση του ελληνικού λαού, και σε δεύτερη φάση απαίτησαν όλα τα κονδύλια του κράτους, διαφημιστικά πακέτα και δημόσια έργα. Με την δύναμη που είχαν αποκτήσει «εκβίαζαν» την κοινή γνώμη και τα κόμματα.

Σύμφωνα με σχετικά, τότε, δημοσιεύματα, ο Κοσκωτάς δεν επέστρεψε ποτέ τα δισεκατομμύρια που δέσπευσε, επειδή τότε δεν υπήρχε νόμος για επιστροφή χρημάτων στο Δημόσιο από υπεξαίρειες.

Το 2001 αποφυλακίστηκε και ζει μια ζωή μακριά από τα φώτα της δημοσιότητας, επιδοκίμως σε νέες επιχειρηματικές δραστηριότητες με τα παιδιά του. Και ο ελληνικός λαός ... πληρώνει ακόμα τα καλά συσκευασμένα rampers, που τα έπαιρναν ως δώρο οι πολιτικοί μας!

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟ: Το έγκλημα του χρηματιστηρίου ονομάστηκε η «μητέρα των σκανδάλων». Ήταν μια άγρια λεηλασία ενάμιση εκατομμυρίων ανύποπτων ανθρώπων μικροεπενδύσει, οι οποίοι παρασυρόμενοι, άμεσα ή έμμεσα, από προτροπές υπουργών και αυτού του Πρωθυπουργού Σημίτη (τους εξαπατούσαν μέσω διαφημιστικών σποτ, ότι έχουμε ισχυρή Ελλάδα και «ισχυρή οικονομία» και να μη διστάσουν να επενδύσουν τα χρήματά τους στο χρηματιστήριο για σίγουρα κέρ-

δη) έπεφταν θύματα χάνοντας όλες τις οικονομίες τους.

Ο πρώην Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ Τρικάλων Χρ. Μαγκούφης περιγράφει στην δημοσιογραφία Πόπη Τσοπανίδου με γλαφυρό τρόπο το τι έγινε: «Η κατάρρευση της Ελλάδας ήταν σχεδιασμός μιας συγκεκριμένης συμμορίας, που ακόμα και σήμερα κρατά τα ηνία». Από το σκάνδαλο του χρηματιστηρίου χάθηκαν 33 τρις δραχμές εκ των οποίων τα 22 τρις (σημερινής αξίας 65 δις ευρώ) έφυγαν στο εξωτερικό! Καταλαβαίνετε για τι μιλάμε; Αναλογιστείτε αυτό το ποσό σε παραγωγική ρευστότητα το οποίο, δυστυχώς, μπήκε σε βαλίτσες κάποιων επιτηδίων και βγήκε ΕΚΤΟΣ ΧΩΡΑΣ!... Μιλάμε για ταφόπλακα στην ανάπτυξη και την παραγωγή».

Και όμως, γι' αυτό το **σκάνδαλο δεν τιμωρήθηκε κανένας!** Οι ένοχοι είναι ακόμα εδώ. Δεν μιλάμε μόνο για τους πολιτικούς, αφού μόνοι τους δε θα μπορούσαν να τελέσουν αυτό το εθνικό έγκλημα. Μιλάμε ακόμα για τους **τραπεζίτες** που υπέθαλπαν την ανομία εκδίδοντας μάλιστα μετοχόδανεια στον κοσμάκη ώστε να διογκωθεί ο τζίρος του πλιάτσικου. **Γι' αυτούς** που δήλωναν λίγο πριν την κατάρρευση ότι το χρηματιστήριο θα πάει στις 7.000 μονάδες. **Γι' αυτούς** που έβγαλαν εκατομμύρια στο εξωτερικό, ως διοικητές χρεοκοπημένων κρατικών οργανισμών. **Γι' αυτούς** που μετέπειτα έγιναν πρωθυπουργοί για να ολοκληρώσουν το έργο τους με το δολοφονικό PSI...

Υπάρχουν τα Μ.Μ.Ε. που οδηγούσαν και κάλυπταν αυτό το εθνικό έγκλημα με τις φυλάδες τους...

Υπάρχει και η ροή του χρήματος. Ο Πανταλάκης, του σκανδάλου της Γενικής Αποθηκών, είναι μόνο ένα δείγμα. Για 9 τουλάχιστον χρόνια, έβγαλαν λεφτά με βαλίτσες από εισηγμένες, με το πρόσχημα αγορών Offshore εταιρειών που δεν είχαν κανένα, **ΜΑ ΚΑΝΕΝΑ** περιουσιακό στοιχείο. Εάν τα ψάξετε, θα βρείτε στα διοικητικά συμβούλια αυτών των εταιρειών βαρύγδουπα ονόματα «ιστορικών» πολιτικών οικογενειών. Παραμένουν ατιμώρητοι.

Αποκάλεσε παλαιότερα τον Σημίτη «πολιτικό νάνο» και τώρα «εκβιαστή». Μίλησε για ψεύτικα στοιχεία και σκανδαλώδη εισαγωγή της Ελλάδας στον ΟΗΕ. Είπε για το σκάνδαλο των Ολυμπιακών Αγώνων και άλλα πολλά.

Η φούσκα του χρηματιστηρίου είναι η μεγαλύτερη απάτη όλων των εποχών. Οι απατεώνες γέμισαν τις ξένες τράπεζες με χρήματα του ελληνικού λαού, και σήμερα αυτός ο λαός λιμοκτονεί.

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

ΕΝΩ Η ΤΟΥΡΚΙΑ ΚΑΤΑΡΡΕΙ ΣΤΟ ΑΙΜΑ ΤΟ ΒΥΖΑΝΤΙΟ ΕΙΝΑΙ ΤΟ... ΜΕΛΛΟΝ ΜΑΣ

συνέχεια από τη σελ. 1

κάνει μια μακρά περιγραφή της μεγάλης βυζαντινής κληρονομιάς της Κωνσταντινούπολης, ζητεί με ξεκάθαρο τρόπο την επαναφορά της βυζαντινής αυτοκρατορίας, που σήμερα αναζητά να αναδυθεί στο φως κάτω από τους μουσουλμανικούς σοβάδες που καλύπτουν τους τοίχους των εκκλησιών που έγιναν τζαμιά.

Ο Hasan Kahraman αρχίζει το άρθρο του κάνοντας εκτενή αναφορά στην μονή του **Παντοκράτορος** και στην εκκλησία της **Παμμακάριστου** που σήμερα είναι το Fethiye τζαμί. Ο Kahraman κατηγορεί την Τουρκία ότι ενώ το βυζαντινό αυτό περίτεχνο κτίσμα πριν από 20 χρόνια ανακηρύχθηκε από την UNESCO σαν παγκόσμια πολιτιστική κληρονομιά, οι τουρ-

κικές πολιτιστικές αρχές δεν έκαναν τίποτα από τότε για να αξιοποιήσουν αυτό το θαυμάσιο βυζαντινό μνημείο με τόσο μεγάλη παγκόσμια προβολή. Σήμερα, -όπως παραδέχεται ο Τούρκος αρθρογράφος-, ζούμε σε μια Κωνσταντινούπολη όπου κυριαρχούν τα ισλαμικά σύμβολα αλλά στο υπόβαθρο αυτής της προαιώνιας πόλης υπάρχει η τεράστια βυζαντινή πολιτιστική κληρονομιά, την οποία σκεπάζουν τα σύγχρονα μνημεία και την οποία αγνοούμε. Η σκιά αυτής της αυτοκρατορίας βαραίνει την σύγχρονη κακοτέχνη εικόνα της Πόλης. Συνεχίζοντας ο Hasan Kahraman στο εκπληκτικό αυτό άρθρο που δείχνει για άλλη μια φορά την ψυχική αναζήτηση πολλών σημερινών Τούρ-

κων στο βυζαντινό παρελθόν πάνω στο οποίο ζουν και κινούνται, κάνει έκκληση στις τουρκικές αρχές να επέλθουν στις εκκλησίες της **Παμμακάριστου** που είναι Fethiye τζαμί, στο Feneri İsa Camisi και στο Kalenterhane Camisi που είναι η βυζαντινή εκκλησία της Θεοτόκου και να τα μετατρέψουν από τζαμιά σε μουσεία. Ξαν πρώτο σημαντικό βήμα στην ανάδυσή του Βυζαντίου προτείνει να βγάλουν τους σοβάδες που καλύπτουν τους τοίχους αυτών των τζαμιών για να αποκαλυφτούν τα υπέροχα - όπως αναφέρεται χαρακτηριστικά- βυζαντινά μωσαϊκά που κρύβονται εξ αιτίας της χρήσης αυτών των χώρων σαν τόπων ισλαμικής

λατρείας. Ξαν επόμενο δε βήμα...

Όπως γράφει με χαρακτηριστικό τρόπο, «ο **Μωάμεθ ο Πορθητής κατέλαβε την πόλη και στην συνέχεια κάναμε τις βυζαντινές εκκλησίες τζαμιά, βγάλαμε τις εικόνες και σκεπάσαμε τα ψηφιδωτά καταργώντας έτσι την βυζαντινή πολιτιστική κληρονομιά που επί αιώνες άνηθε στην Κωνσταντινούπολη**». Η αναβίωση του Βυζαντίου στην Κωνσταντινούπολη, συμπεραίνει ο Hasan Kahraman, είναι επιβεβλημένη και αναπόφευκτη. Αυτά τα καταπληκτικά από ένα επώνυμο Τούρκο αρθρογράφο! Εμείς που βρισκόμαστε;

ΝΙΚΟΣ ΧΕΙΛΑΔΑΚΗΣ
Δημοσιογράφος-Συγγραφέας-
Τουρκολόγος

Ομιλίες στο βιβλίο της Αποκάλυψης του Αγ. Ιωάννου του Θεολόγου από το μακαριστό γέροντα π. Αθανάσιο Μυτιληναίο.

Ερμηνεία εις την Αποκάλυψη, 4η συνέχεια από την 13η Ομιλία 8/2/1981

καί ἐν ταῖς ἡμέραις αἷς Ἀντίπας ὁ μάρτυς μου ὁ πιστός, ὃς ἀπεκτάνθη παρ' ὑμῖν, ὃπου ὁ σατανᾶς κατοικεῖ.

(Αποκ Β-13)

Αὐτή ἡ ἀλήθεια, ὅτι οἱ δαίμονες κατοικοῦν εἰς τὴν ὄρατὴν Κτίσιν καὶ ἐπιδροῦν δυσμενῶς ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων, ὅταν αὐτοὶ βεβαίως οἱ ἄνθρωποι προσκολλῶνται στὰ κτίσματα, φαίνεται ἀκόμη καὶ ἀπὸ τὶς εὐχές τῆς Ἐκκλησίας μας, τοὺς «ἐξορκισμούς» τοῦ «Μεγάλου Εὐχολογίου».

Ἄν θὰ διαβάσετε τὶς εὐχές, θὰ ἰδῆτε νὰ δεσπόζῃ αὐτὴ ἡ κεντρικὴ ἰδέα ἰδιαίτερος, μάλιστα, εἰς τὶς εὐχές τοῦ ἐξορκισμοῦ τοῦ Μυστηρίου τοῦ Βαπτίσματος. Πρὶν τελέσουμε τὸ Μυστήριον τοῦ Βαπτίσματος καὶ βυθίσουμε τὸ παιδί –τόν ἄνθρωπο πού βαπτίζεται– στὸ νερό, εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Ἁγίου Τριαδικοῦ Θεοῦ, μέ τὴν τριπλὴν κατάδυσιν καὶ ἀνάδυσιν, διαβάζουμε κάποιες εὐχές καὶ φυσοῦμε καὶ τὸ νερό.

Αὐτές οἱ εὐχές, ἀγαπητοί μου, εἶναι «ἐξορκισμοί», μέ τοὺς ὁποῖους διώχνουμε τὸν διάβολο πού ἐμφωλεύει στὸ νερό· γιατί ἡ Κτίσις δαιμονοκρατεῖται, ὅπως εἶπαμε, καὶ ἀνά πάσα στιγμὴν διώχνουμε τὸν διάβολο. Σᾶς εἶπα ὅτι εἶναι ὑπόδικος ὁ διάβολος καὶ πλανᾶται εἰς τὴν Κτίσιν· πλανᾶται.

Γι' αὐτὸ καὶ ἐκεῖνοι πού προσέχουν σ' αὐτά, ὅταν βγαίνουν ἔξω, εἰς τὴν ἐξοχή, ὁμολογοῦν ὅτι ἄκουσαν φωνές, γέλια –στό βουνό, πού δὲν ὑπάρχει ἄνθρωπος–, κλάματα, γέλια, καὶ παράξενα ἄλλα πράγματα καὶ φαινόμενα μυστηριώδη!

Οἱ δαίμονες εἶναι! οἱ δαίμονες πού

πειράζουν τοὺς ἀνθρώπους καὶ διασκεδάζουν εἰς βάρος τῶν ἀνθρώπων, μέ τὴν κακότητά τους! Naί, ἀγαπητοί μου! Γι' αὐτὸ καὶ ἐμφυσοῦμε στὸ πρόσωπο πού θὰ βαπτισθῆ.

Εἶδατε, ἐκεῖ, τὸν ἱερέα πού διαβάζει τὶς εὐχές, καὶ τὸν ἄνθρωπο νὰ εἶναι στραμμένος πρὸς Δυσμᾶς; Ξέρετε γιατί στρέφεται πρὸς Δυσμᾶς;

Γιατί, ἀκόμη δὲν εἶδε τὸ φῶς τοῦ Χριστοῦ. Βλέπει πρὸς Δυσμᾶς· βλέπει πρὸς τὸν διάβολο.

Καὶ τότε, ὁ ἱερεὺς φυσᾷ σταυροειδῶς, γιὰ νὰ διώξῃ τὸν διάβολο.

Ἔπειτα, ὁ ἄνθρωπος στρέφεται πρὸς Ἀνατολᾶς, ὁμολογεῖ τὴν πίστιν του στὸν Χριστὸ καὶ πηγαίνει εἰς τὴν κολυμβήθρα νὰ βαπτισθῆ. Αὐτά, γιὰ μίαν κατοχύρωσι. Ὅσα σᾶς εἶπα εἶναι ἀλήθεια καὶ εἶναι ἐνσωματωμένα μέσα σ' αὐτὴ τὴν πρᾶξί τῆς Ἐκκλησίας μας.

Καὶ κάτι ἄλλο, ἀκόμη. Ἐάν διαβάσετε βίους Ἁγίων –μὴ σᾶς φαίνονται αὐτὰ παράξενα καὶ νομίζετε ὅτι εἶναι μύθοι–, θὰ ἰδῆτε ὅτι τότε, εἰς τὴν ἐποχὴ τῆς εἰδωλολατρίας, πολλές φορές, ὅταν οἱ Ἅγιοι συνέτριβαν τὰ ἀγάλματα τῶν θεῶν, τότε ἔβγαιναν ἀπὸ τὰ ἀγάλματα φωνές, κραυγές, βλασφημίες, διαμαρτυρίες! φωνές ἠκούοντο ἀπειλητικές.

Αὐτὸ δείχνει ὅτι οἱ δαίμονες διαμαρτύροντο, γιατί πῆγε ὁ Ἅγιος νὰ τοὺς γκρεμίσῃ τὶς «φωλιές» τους, ἐκεῖ ὅπου ἐλατρεύοντο ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους!

Θὰ σᾶς ἀναφέρω ὁμως καὶ μίαν ἀγιογραφικὴ κατοχύρωσι, μέ τὴν ὁποία καὶ θὰ τελειώσω, γιὰ νὰ ἰδῆτε ὅτι αὐτὰ δὲν ἀποτελοῦν μύθους, ἀλλὰ μίαν φοβερὴ πραγμα-

τικότητα.

Ὅπως γνωρίζετε, ὅταν κάποτε οἱ Φιλισταῖοι ἐπετέθησαν ἐναντίον τῶν Ἑβραίων καὶ ἐνεπλάκησαν σέ ἓνα πόλεμο μαζί τους, κατὰ θείαν τιμωρίαν καὶ παραχώρησιν, ἐπέτρεψεν ὁ Θεὸς νὰ λαφυραγωγῆ ἡ Κιβωτὸς τοῦ Θεοῦ, ἡ Κιβωτὸς τῆς Διαθήκης. Οἱ Φιλισταῖοι, γεμάτοι χαρὰν καὶ ἀλλαλαγμούς, πῆραν τὸ πολύτιμον αὐτὸ λάφυρον καὶ τὸ ἔφεραν εἰς τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ Δαγῶν καὶ τὸ ἐποθεύθησαν εἰς τὰ πόδια τοῦ Θεοῦ των, ὡς λάφυρον. Καὶ ἀκούστε τώρα τὴν συνέχεια ἀπὸ Κείμενον:

«Εἶδον καὶ ἰδοὺ Δαγῶν πεπτωκῶς ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ ἐνώπιον κιβωτοῦ τοῦ Θεοῦ· καὶ ἤγειραν τὸν Δαγῶν καὶ κατέστησαν εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ,...

»καὶ ἐγένετο, ὅτε ὠρθισαν τὸ πρῶτῃ, καὶ ἰδοὺ Δαγῶν πεπτωκῶς ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ ἐνώπιον κιβωτοῦ διαθήκης Κυρίου καὶ ἡ κεφαλὴ Δαγῶν καὶ ἀμφότερα τὰ ἴχνη χειρῶν αὐτοῦ ἀφῆρημένα ἐπὶ τὰ ἐμπρόσθια ἀμαφῆθ ἕκαστον, καὶ ἀμφότεροι οἱ καρποὶ τῶν χειρῶν αὐτοῦ πεπτωκότες ἐπὶ τὸ πρόθυρον, πλὴν ἡ ράχις Δαγῶν ὑπελείφθη» (Α' Βασ. ε' 34).

«Ὅταν πῆγαν τὸ πρῶτῃ τῆς ἐπομένης, εἶδαν τὸ ἄγαλμα τοῦ Θεοῦ των, πού ἦταν στὸ βᾶθρο του στημένο, νὰ ἔχῃ πέσῃ κάτω, κατὰ τὸν τρόπον πού τὸ πρόσωπό του ἐστρέφετο πρὸς τὴν Κιβωτὸν τοῦ Θεοῦ. Οἱ Φιλισταῖοι σήκωσαν τὸ ἄγαλμα καὶ τὸ ξανάστησαν πάλι στὴ θέσι του...

»Ὅταν τὸ ἄλλο πρῶτῃ ἠγέρθησαν καὶ εἰσῆλθαν εἰς τὸν ναὸν τοῦ Δαγῶν, μέ ἔκπληξιν εἶδαν ὅτι τὸ ἄγαλμα τοῦ Θεοῦ των εἶχε πέσει καὶ πάλι κατὰ γῆς, ἐνώπιον τῆς Κιβωτοῦ τοῦ

Θεοῦ. Τώρα ὁμως ἔσπασαν τὸ κεφάλι καὶ τὰ χέρια τοῦ ἀγάλματος· ὅλα τὰ ἄκρα ἔσπασαν. Ἐμεινε μόνον ὁ κορμὸς τοῦ ἀγάλματος, πεσμένος καὶ ἐστραμμένος πρὸς τὴν Κιβωτὸν τοῦ Θεοῦ!»!

Αὐτὸ σημαίνει ὅτι οἱ δαίμονες, πού φώλιαζαν μέσα στὸ ἄγαλμα τοῦ Δαγῶν, ὅταν εἶδαν τὴν Κιβωτὸν τοῦ Θεοῦ, δὲν ἄντεξαν κι ἔπεσαν νὰ τὴν προσκυνήσουν!

Αὐτὴ, ἡ Κιβωτὸς τοῦ Θεοῦ, τί ἦτο ἀλήθεια; Μήπως ἦτο ἀπλῶς ἓνα κιβώτιο πού εἶχε μέσα τὶς πλάκες τοῦ νόμου;

Ἡ Κιβωτὸς τοῦ Θεοῦ ἦτο ἡ Παρουσία τοῦ Θεοῦ! Ἄν θέλετε, ἦταν τὸ «ὑποπόδιον τῶν ποδῶν» τοῦ Θεοῦ, πού καλεῖ ὁ ψαλμωδὸς νὰ τὸ προσκυνήσωμε (Ψαλ. 98ὸς 5).

Μάλιστα, πάνω σ' αὐτὸ τὸ σημεῖο, ἔλατε αὐριο στίς ὀκτώμισι τὸ βράδυ νὰ ἀκούσετε γιὰ τὴν δευτέρα ἐντολή, πού λέγει «οὐ ποιήσης σεαυτῷ εἰδωλον,... ὅσα ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω καὶ ὅσα ἐν τῇ γῆ κάτω» (Ἐξ. κ' 4). Κι ὁμως, ἐμεῖς προσκυνοῦμε τὶς εἰκόνες καὶ τὸν τίμιον Σταυρόν.

Πῶς καὶ τί ἀκριβῶς προσκυνοῦμε; Νὰ τὸ κλειδί· κοιτάξατέ το:

Προσκυνοῦμε τὸ «ὑποπόδιον τῶν ποδῶν αὐτοῦ». Καὶ ὁ τίμιος Σταυρὸς, ἀγαπητοί μου, εἶναι τὸ «ὑποπόδιον τῶν ποδῶν Αὐτοῦ». Ἄν τὸ θέλετε, ἐπάνω εἰς τὸν Σταυρὸν ἀπλώθηκε ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ! καὶ ὁ Σταυρὸς εἶναι τίμιος· φρικτὸς εἰς τοὺς δαίμονες! Αὐτὸν πού ἀρνοῦνται οἱ Χιλιασταῖ. Καὶ εἶναι πολὺ φυσικὸ νὰ τὸν ἀρνοῦνται, ἀφοῦ εἶναι δαιμονισμένοι ἄνθρωποι!

Λοιπὸν, ἀγαπητοί, ὁ Δαγῶν ἔπεσε κάτω καὶ συνετρίβη, μπροστὰ στὴν Κιβωτὸν τοῦ Θεοῦ. Οἱ δαίμονες δὲν μποροῦσαν νὰ ἀντέξουν τὴν θεία

+ π. Αθ. Μυτιληναίος

λάμπη, πού ἦτο ὄρατὴ ὄχι εἰς τοὺς ἀνθρώπους, ἀλλὰ εἰς τοὺς δαίμονες. Εἶναι αὐτὸ πού συμβαίνει πολλές φορές, ὅταν πηγαίνουν οἱ δαιμονισμένοι στὸν ἅγιο Διονύσιο, ἢ εἰς τὸν ἅγιο Γεράσιμο, ἢ στὸν ἅγιον Σπυρίδωνα, καὶ φωνάζουν οἱ δαίμονες «Καίγομαι! καίγομαι!...».

Τί θὰ πῆ «καίγομαι»; Εἶναι ἡ θεία δόξα πού καίει, ἢ ὁποία δὲν ὄραται ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους, ἀλλὰ ὄραται ἀπὸ τοὺς δαίμονες. Καὶ οἱ δαίμονες πραγματικά καίγονται!

Αὐτὴ, ἀγαπητοί μου, εἶναι ἡ εἰδωλολατρία καὶ αὐτὰ τὰ εἰδωλα· ἐκεῖ, ὅπου κατοικεῖ ὁ διάβολος καὶ λατρεύεται ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους!

Τί νὰ σᾶς πῶ;... Τί ἄλλο νὰ σᾶς πῶ, παρὰ νὰ ἐπαναλάβω μόνον ἐκεῖνο πού λέγει ὁ εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης, τελειώνοντας τὴν Ἐπιστολὴν του: «Τεκνία, φυλάξατε ἑαυτοὺς ἀπὸ τῶν εἰδώλων» (Α' Ἰωάν. ε' 21).

Ἐγὼ θὰ σᾶς ἔλεγα: Ἀδελφοί! ἄς φυλαγώμαστε ἀπὸ τὰ εἰδωλα· γιατί τὰ εἰδωλα εἶναι πολλὰ καὶ ποικίλα στὴν ἐποχὴ μας· ὅπως θὰ ἰδοῦμε πιὸ κάτω, «τὰ βαθέα τοῦ Σατανᾶ»· ὕπάρχει «ἡ κατοικία τοῦ Σατανᾶ»· ὑπάρχει «ὁ θρόνος τοῦ Σατανᾶ»· ὑπάρχουν καὶ «τὰ βαθέα τοῦ Σατανᾶ»!

Ἄλλὰ, γι' αὐτὰ –πρῶτα ὁ Θεός– θὰ μιλήσωμε τὴν ἐρχομένη Κυριακῇ.

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΔΟΓΜΑΤΙΚΗ 61^ο

Α' ΘΕΟΛΟΓΙΑ (ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟ)

του πρεσβύτερου
Ευστάθιου Κολλά Ορθόδοξος Θεολόγος,
εκκλ/κος συνήγορος, επίμπος πρόεδρος εφημ. κλήρου Ελλάδος

Οι Ενέργειες του Θεοῦ εἶναι αἰδίες (= αἰώνιες) πραγματικότητες, οἱ ὁποῖες ὑπάρχουν στὸν Θεό. Μόνον οἱς Ενέργειες τοῦ Θεοῦ ἔχουμε ἀποκάλυψη Αὐτοῦ «ἐν τῷ κόσμῳ», Οἱ Ενέργειες δὲν εἶναι τῆς Φύσεως, ἀλλὰ τοῦ Προσώπου, εἶναι προσωπικές. Το Πρόσωπο ενεργεῖ, ἀλλὰ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἀποκαλύπτεται εἶναι οἱ Ενέργειες. Ἡ ἀποκάλυψη τοῦ Χριστοῦ εἶναι οἱ Ενέργειες τοῦ Προσώπου Του. Ἡ Ενέργεια εἶναι ἡ Οὐσία ζῶσα, εἶναι ἄλλο καὶ ἄλλο καὶ ταυτὸ. Στον Θεό ἔχουμε διαφορὰ καὶ διάκριση μεταξύ Θεῆς Οὐσίας καὶ Θεῆς Ενεργείας ἢ Ενεργειῶν. Ὁ Θεός εἶναι ΕΝΑΣ καὶ ΟΥΣΙΑ καὶ ΕΝΕΡΓΕΙΑ μαζί. Ὁ Θεός κινεῖται, ἐργάζεται, ενεργεῖ (Ενέργειες Αὐτοῦ).

Δια τῶν ἀνωτέρω θέσεων τοῦ Βαρλαάμ, καὶ ὄλων τῶν ὁμοϊδεατῶν προ καὶ μετ' αὐ-

τῶν, ἐπιχειρεῖται ἐκλογίκευση (= κατανόηση) τοῦ Μυστηρίου τοῦ Θεοῦ. Το Μυστήριον ὁμως τοῦ Θεοῦ δὲν ἐκλογικεύεται, δὲν μπορεῖ νὰ το κυριεύσει καὶ νὰ το υποτάξῃ ἡ λογικὴ τοῦ ἀνθρώπου. Το Μυστήριον τοῦ Θεοῦ παραμένει πάντοτε καὶ θα παραμένει αἰωνίως Μυστήριον, «ἀπειρον τὸ θεῖον καὶ ἀκατάληπτον, καὶ τοῦτο μόνον καταληπτόν, ἢ ἀπειρία καὶ ἢ ἀκαταληψία». Ἀν κάποιος λύσει καὶ καταλάβῃ τὸ Δόγμα, κάθε δόγμα, περὶ τοῦ Θεοῦ, τότε αὐτὸς ἔχει ἔλθει σὲ εσφαλμένη ἀντίληψη περὶ τοῦ Θεοῦ, ἔχει περιέλθει σὲ αἵρεση. Αὐτὴ εἶναι καὶ ἡ βάση τῶν αἰρετικῶν διὰ μέσου τῶν αἰώνων, ὅτι δηλαδή, προσπάθουσαν νὰ ἐνοήσουν καλῶς καὶ πλήρως διὰ τῆς λογικῆς τους τὰ Μυστήρια τοῦ Θεοῦ, τὰ ὁποῖα εἶναι ὑπέρογα, διὸ καὶ ἐφθάναν σὲ ψευδὴ συμπεράσματα. Ὁ Χριστιανὸς γνωρίζει ὅτι τὸ Θεῖον εἶναι ἀπειρον καὶ ἀκατάλη-

πτον, διὸ καὶ μένει πιστὸς στὴν διδασκαλίαν τῆς Ἐκκλησίας περὶ τοῦ Θεοῦ.

Ἡ Γνώση τοῦ Θεοῦ ἢ ἡ Σοφία τοῦ Θεοῦ Στοιχεῖα περὶ τῆς γνώσεως ἢ Σοφίας τοῦ Θεοῦ:

1. Ὁ Θεός εἶναι ἡ ἀπόλυτος γνώση. Δια τῆς Σοφίας Του γινώσκει καὶ κατέχει συνειδητῶς ἑαυτόν. Εἶναι ἐξ ἴσου εσωστρεφὴς ὡς καὶ εξωστρεφὴς. Εἶναι ἐξ ἴσου εἰς ἑαυτόν, ὦν (= ἀν καὶ εὐρίσκειται) ἐκτὸς ἑαυτοῦ. Στρέφεται διαρκῶς πρὸς ἑαυτόν καὶ κατέχει ἑαυτόν. Δὲν χάνει τὸν ἑαυτόν Του. Δὲν ἔχει «ἐν ἑαυτῷ» ἀσυνειδήτους δυνάμεις ἀντιπαλαίουσες. Δὲν εἶναι δι' ἑαυτόν Μυστήριον, ὅπως εἶναι γιὰ ἐμᾶς. Ἐχει πλήρη συναίσθησιν τῆς ὑπεροχῆς Του ἐναντι τοῦ κόσμου. Δηλωτικὴ εἶναι ἡ φράση Του: «Ἐγὼ λέγω...». Ὁ Θεὸς τοῦ Πανθεισμοῦ εἶναι ἓνα ὄν πού ενεργεῖ ἀπρόσωπα καὶ ἐν-

στικτωδῶς.

2. Γνωρίζει τελείως καὶ ἀπολύτως, ὅλη τὴν ὑπ' Αὐτοῦ Δημιουργηθεῖσα πραγματικότητα (= Πανγνώσις - Πανοσφία, κλπ.), «... πρὶν ἢ κτισθῆναι τα πάντα, ἐγνωσται αὐτῷ, οὕτως καὶ μετὰ τὸ συντελεσθῆναι... ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός, τοῦτο μου τὸ ὄνομα, τὴν δόξαν μου ἐτέρῳ οὐ δώσω οὐδέ τας ἀρετάς μου τοῖς γλυπτοῖς. Τα ἀπ' ἀρχῆς ἰδοὺ ἴκασι (= ἐξεπληρώθησαν), καὶ καινὰ, ἃ ἐγὼ ἀναγγέλλω, καὶ προ τοῦ ἀναγγεῖλαι ἐδηλώθη ὑμῖν... καὶ μνησθητε τα πρότερα ἀπὸ τοῦ αἰῶνος, ὅτι ἐγὼ εἰμὶ ὁ Θεός, καὶ οὐκ ἐστὶν ἐτι πλὴν ἐμοῦ, ἀναγγέλλων πρότερον τα ἔσχατα πρὶν αὐτὰ γενέσθαι, καὶ ἅμα συνετελέσθη. Καὶ εἶπα, πάσα ἡ βουλή μου στήσεται, καὶ πάντα, ὅσα βεβούλευμαι, ποιήσω», [Σοφ. Σειράχ 23, 20 - Ἡσ. 42, 8-9].

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

Δεν πιστεύουμε ότι δεν ακούσατε τίποτα για τον “φόνο”, Μακαριώτατε Ιερώνυμε, διότι από 1981 υπήρξατε αρκετές φορές συνοδικός και επί πλέον ήσασταν και για χρόνια μέλος της Διοικούσης Επιτροπής της Οικονομικής Υπηρεσίας με Πρόεδρο τον μακαρίτη Κερνίτσης Λεόντιο (Μαρκόπουλο). Να σας θυμίσουμε ακόμη τη συγγνώμη που ζητήσατε από τους αδελφούς αρχιερείς. Νά πως μας την περιγράφει σε ρεπορτάζ “το ΒΗΜΑ” (18/10/1998): «**Η αποδοχή των ευθυνών για την οικονομική διαχείριση έφερε τη συγχώρηση των μητροπολιτών από την Ιερά Σύνοδο... Ο Μητροπολίτης Θηβών Ιερώνυμος, ένα από τα μέλη της Διοικούσης Επιτροπής, αν και δεν αρνείται ότι ανέλαβε τις ευθύνες που αναλογούν σε εκείνον, και ότι ζήτησε τη συγγνώμη των αδελφών του αρχιερέων, θεώρησε απαραίτητο, με ανακοίνωσή του, μετά το πέρας των εργασιών της Ιεράς Συνόδου να διευκρινίσει τα εξής: “Εγώ αναλαμβάνω μόνο την ευθύνη που μου αναλογεί για την έλλειψη ελέγχου εκμέρους μου στο Ταμείο και το Λογιστήριο της Οικονομικής Υπηρεσίας. Κατ’ αρχήν, δεν πίστευα ότι μέσα σε αυτό τον χώρο θα υπήρχαν λαϊκοί υπάλληλοι που θα μπορούσαν να κάνουν παραχαράξεις, διπλοεγγραφές πλαστογραφίες... Έπειτα δεν είχα καν συνειδητοποιήσει ότι έχω και αυτή την αρμοδιότητα, υπάρχοντος του διευθυντού των Υπηρεσιών. Γι’ αυτή τη συγκεκριμένη παράλειψη, ζητώ τη συγγνώμη σας”**».

«**Η ποινή, – συνεχίζει “ΤΟ ΒΗΜΑ” – ... θα είναι σκληρή, σχεδόν παραδειγματική... και σύμφωνα με το νόμο, ίσως επιβάλλουν ακόμη και την ποινή της καθάρσεως. Απ’ ότι όμως φαίνεται θα αρκестούν να τιμωρήσουν τον υπόλογο αδελφό τους με την ποινή της αργίας, ο χρόνος της οποίας “παίζεται” από έξι μήνες κατ’ ελάχιστον ως και ένα χρόνο.**

Τα μέλη της Ιεράς Συνόδου, έπειτα από πρόταση του Αρχιεπισκόπου Αθηνών κ.κ. Χριστοδούλου και με την αποφασιστική συμβολή του Μητροπολίτη Κορίνθου κ.κ. Παντελεήμονος, αποφάσισαν να δεχθούν τη συγγνώμη των “αδελφών” τους μητροπολιτών».

Έτσι ο φάκελος – παρά το μεγάλο οικονομικό σκάνδαλο – μπήκε στο αρχείο, και ο Πρόεδρος της Οικονομικής Επιτροπής Αρχιμανδρίτης Λ.Μ. έγινε δεσπότης (sic).

Ξέχασε, φαίνεται, ο κ. Ιερώνυμος ότι η συγγνώμη είναι όπλο του διαβόλου, που βρίσκεται μέσα στο σχέδιο της αποπλάνησης και της παρότρυνσης στα πονηρά σχέδιά του. Υπόσχεται ότι θα συμπαρασταθεί και θα καλύψει την ατιμία από το περιβάλλον ή το κοινωνικό σύνολο, έτσι ώστε να μην αλλοιωθεί η σκιά του πορτραίτου του ενόχου

και την κατάλληλη στιγμή να τον πομπέψει αποκαλύπτοντάς τον και εξευτελίζοντας την προσωπικότητά του.

Την συγκάλυψη ο Κύριος την αποκάλεσε υποκρισία και την καταδίκασε λέγοντας: «**Ουαί υμίν, Γραμματείς και Φαρισαίοι υποκριταί, ότι καθαρίζετε το έξωθεν του ποτηρίου και της παροψίδος...**» (Ματθ. κγ’ 25).

Όσες φορές, στην μακραίωνη ιστορία, αποπειράθηκαν να μακιγιάρουν ή να ηρωοποιήσουν πρόσωπα ενόχων και να κρατήσουν κλειστά τα “βιβλία των συμβάντων”, αυτά κάποια στιγμή άνοιξαν, και τότε...

Η ζωή είναι γεμάτη από τέτοιες εξιστορήσεις, αλλά και στα κείμενα των Γραφών είναι αποτυπωμένες τέτοιες καταγραφές. Οι συγγραφείς δεν φοβήθηκαν να τα αναφέρουν, οι ιστορικοί να τα καταγράψουν και η Εκκλησία να τα εμφανίσει χωρίς να τα απωθήσει στην κρύπτη της ιστορίας και στη σκιά της λησμοσύνης.

Ιερώνυμος Α΄. «Ένα ανεξάντλητο ταμείο».

Θα αναρωτιέται ο κάθε αναγνώστης, πού εύρισκε τα χρήματα ο Αρχιεπ. Ιερώνυμος Α΄ και υλοποιούσε τα τόσα φιλανθρωπικά έργα ΑΓΑΠΗΣ, όχι μόνο χωρίς καμιά Κρατική ή διακρατική βοήθεια (εκείνη την εποχή δεν υπήρχαν κοινοτικά προγράμματα) αλλά και με έντονη την εχθρική στάση των κυβερνώντων δικτατόρων. Παρ’ όλα αυτά, μέσα σε ένα τόσο μικρό χρονικό διάστημα (5 ½ χρόνων) σχεδίασε και πραγματοποίησε αυτό το τεράστιο έργο! Πώς; Η εξήγηση είναι απλή:

Τα χαρίσματα, με τα οποία τον προίκισε ο Κύριος τα χρησιμοποίησε προς εξυπηρέτηση του ανθρώπου και προς δόξαν Θεού. Φτωχός ο ίδιος πλούτιζε τους πάντες. Υπήρξε θαυμαστής και ανεξάντλητη πηγή, πορτοφύλι φιλάνθρωπο για όλους, αφοσιωμένος και ακοίμητος διάκονος της ΑΓΑΠΗΣ.

Διωκόμενος άνοιγε σε όλους τις πύλες της παρηγορίας και της χαράς και σηματοδοτούσε την κατεύθυνση προς την αγκαλιά του Θεού και την αιωνιότητα.

Η πατερική του βιοτή και η προσέγγιση στην ασκητική πτωχεία αναδείχθηκε πηγή ανεξάντλητη οραμάτων και υλικών δωρημάτων.

Ο κόσμος θαύμαζε το ήθος του και μαγνητιζόνταν από την κρυστάλλινη διαχείριση – όλα στο φως –. Έτσι του εμπιστευθήκαν το υστέρημά τους, το περίσσευμα της

καρδίας τους και με μια σφιχτή διαχείριση των πόρων της Αρχιεπισκοπής και των άλλων οργανισμών επιτέλεσε το θαύμα της νέας “**Βασιλείδας**” του εικοστού αιώνα.

Ένας τομέας που ήταν ξεχασμένος, κατάχαμα νεκρός και λησμονημένος, ήταν οι **Φυλακές**. Εκεί μέσα δεν είναι φυλακισμένα μόνο κορμιά ανθρώπων, αλλά και ψυχές με ζωντανία, που, πιθανόν είχαν μπλέξει κατά την ανοιξιότικη διαδρομή του βίου τους, και τώρα βρίσκονται σε απόγνωση. Ο Αρχιεπίσκοπος Ιερώνυμος Α΄, που αφουγκράζονταν τον πόνο και την αγωνία των ανθρώπων, έκανε ιδική μονάδα εντεταλμένων Ιερών που επισκέπτονταν τις φυλακές και προσπαθούσαν να θεραπεύσουν τις ανάγκες των κρατουμένων.

Εκτός από την πνευματική υποστήριξη, τους ενίσχυαν και οικονομικά, καταβάλλοντας χρήματα για αποφυλακίσεις, δικαστικά έξοδα... Με τρόφιμα ιματισμό και χρήματα συμπαραστέκονταν στις οικογένειες κρα-

Οι δύο Αρχιεπίσκοποι πρ. Χρυσόστομος και Ιερώνυμος σε αρμονική συνεργασία

τουμένων. Δικηγόροι υπερασπιζόνταν δωρεάν δικαστικές υποθέσεις κρατουμένων.

Ήταν μια καινοτόμος προσπάθεια χαραγμένη από το χέρι του Αρχιεπισκόπου της αγάπης Ιερώνυμου Α΄.

Ένας άλλος τομέας παραμελημένος ήταν οι **ναυτιλλόμενοι** – οι αφανείς αυτοί ήρωες του νεώτερου μεγαλείου της Πατρίδας μας. Γι’ αυτούς τους ανθρώπους το ενδιαφέρον του Αρχιεπισκόπου Ιερώνυμου ήταν μεγάλο καθόσον ο ίδιος νησιώτης στην καταγωγή, γνώριζε από ναυτικούς.

Συνέστησε μία υποεπιτροπή συμπάραστασης Ναυτιλλομένων και ξεκίνησαν το Πάσχα του 1970 με την εκτύπωση 11.000 εντύπων σε μια πολυτελή έκδοση με πνευματικές συμβουλές και χρήσιμες παροτρύνσεις προς τους ναυτιλλόμενους και τις οικογένειές τους στο εσωτερικό, στο δε εξωτερικό η διακίνηση γίνονταν μέσω των διεθνών Γραφείων Λονδίνου και Ν. Υόρκης.

Αποστάληκαν δύο κληρικοί στο Λονδίνο για μετεκπαίδευση (εκεί βρίσκονται τα διεθνή κέντρα ναυτιλίας) επάνω στα προβλήματα που αντιμετώπιζον οι ναυτιλλόμενοι.

Εκτυπώθηκαν χιλιάδες ημερολόγια του «**Έλληνα Ναυτιλλόμενου**» που περιείχαν, εκτός των άλλων, διευθύνσεις και τηλεφώνων των Ορθοδόξων Ναών και των ιερέων που βρίσκονταν σε όλα τα λιμάνια του κόσμου, κατάλληλη πνευματική, και όχι μόνο,

τροφοδοσία...

Τύπωσαν ένα ερωτηματολόγιο, σχετικά με το βίο και τα ενδιαφέροντα τόσο του Ναυτιλλομένου όσο και της Οικογένειάς τους, και στάλθηκε στους εργαζόμενους ναυτικούς, με την βοήθεια και συνεργασία της υπηρεσίας Ministry to Seamen της New Orleans U.S.A.

Προμήθευσαν τα πλοία με κατάλληλα βιβλία, δίσκους με Θεία Λειτουργία (Πάσχα και Χριστούγεννα), ομιλίες και μηνύματα.

Το ενδιαφέρον και η πατρική αγάπη του Αρχιεπισκόπου Ιερώνυμου δεν σταματά εδώ, αλλά επεκτείνεται και πέρα από τα ελληνικά όρια.

Η Αρχιεπισκοπή Αθηνών βρέθηκε κοντά στην παγκόσμια εξόρμηση, που έγινε για την **σωτηρία των παιδιών της Αφρικανικής Μπιάρφα** που αποδεκατίζονταν κατά χιλιάδες (1967-1970) κυρίως από αστία. Εκτός των άλλων τροφίμων έστειλε και 300.000 κονσέρβες που είχαν αποτιμηθεί τότε σε 3,5 εκατ. δρχ.

Το 1970 το **Πακιστάν** είχε πληγεί από ένα πρωτοφανή τυφώνα και θρηνούσε εκατομμύρια ανθρώπινα θύματα με ανυπολόγιστες ζημιές. Η Αρχιεπισκοπή Αθηνών, εκτός των διαφόρων τροφίμων και κλινοσκεπασμάτων, έστειλε 712.640 τεμάχια κονσέρβες, την ώρα που όλες οι μητροπόλεις της Ελλάδας (80) συγκέντρωσαν και έστειλαν μόλις 491.960 τεμάχια.

Στους **πλημμυροπαθείς της Μοζαμβίκης** (1971), πρώτη πάλι, η Αρχιεπισκοπή βρέθηκε να στέλνει 4.600 μεγάλα ξύλινα κιβώτια κονσέρβες ψαριών, 800 όμοια κιβώτια κονσέρβες κρέατος, 158 κιβώτια μεγάλα με ιματισμό, κουβέρτες..., 100 τόνοους ρύζι, χρήματα και άλλα χρησιμα είδη και διατροφή.

Μεγάλη προσφορά της Αρχιεπισκοπής ήταν η προς την **Εκκλησία της Ρουμανίας** μετά από την τεράστια καταστροφή που υπέστησαν όλες οι παραδουνάβιες περιοχές από τις πρωτοφανείς πλημμύρες που σάρωσαν την Ρουμανία. Εκτός από μεγάλες ποσότητες σε τρόφιμα στάλθηκαν 42.830 κουβέρτες και 30.000 κομμάτια ιματισμού. Η βοήθεια αυτή θεωρήθηκε και εκτιμήθηκε ιδιαίτερα, διότι ήταν η σημαντικότερη σε σύγκριση με αυτά που πρόσφεραν χώρες και μάλιστα πλούσιες.

Η Αρχιεπισκοπή, επί ημερών Ιερώνυμου Α΄ (Κοτσώνη), ήταν ο “**αιμοδότης**” των **Ορθοδόξων** Εκκλησιών του Ανατολικού μπλοκ (Βουλγαρία, Ρουμανία, Πολωνία, Γιουγκοσλαβία και λιγότερο Σοβιετικής Ένωσης) σε ιερά σκεύη, άμφια, ράσα, εικόνες, σταυρούς... και οικονομικά, την εποχή που «τά σκίαζε η φοβέρα...» σε αυτές τις χώρες.

Επί ημερών Ιερώνυμου άρχισε η μεγάλη **αναγέννηση της Εξωτερικής Ιεραποστολής**. **ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ**

ρείς που τέλεσαν το Μυστήριο ήταν δύο Μητροπολίτες που του έχουν ασκήσει σκληρή κριτική.

Ο φακός του «Secret», της εφημερίδας ΠΑΡΑΠΟΛΙΤΙΚΑ, βρέθηκε στο γραφικό εκκληράκι του Αγίου Δημητρίου του Λουμπαρδιάρη, στον λόφο του Φιλοπάππου, και απαθανάτισε τον Νίκο Φίλη να κρατάει στην αγκαλιά του τον μικρό Ιώνα, γιο ενός φιλικού του ζευγαριού.

Το Μυστήριο τέλεσαν δύο μητροπολίτες οι οποίοι έχουν πρωτοστατήσει στις αντιδράσεις εναντίον του κ. Φίλη. Πρό-

κειται για τον μητροπολίτη Πατρών, κ. Χρυσόστομο (είναι συγγενής της βουλευτού του ΣΥΡΙΖΑ στην Α΄ Πειραιώς, Γενιά Γεωργιάς), ο οποίος είχε στείλει επιστολή στον Αλέξη Τσίπρα στις 23 Σεπτεμβρίου, ασκώντας δριμύτατη κριτική στον Νίκο Φίλη, και τον μητροπολίτη Κηφισίας, Αμαρουσίου και Ωρωπού, κ. Κύριλλο.

Την ώρα, μάλιστα, που ο Νίκος Φίλης κρατούσε στην αγκαλιά του τον νεωφώτιστο Ιώνα, ο μητροπολίτης Χρυσόστομος με ένα μειδίαμα - αναφέρει, μεταξύ άλλων το δημοσίευμα - πα-

ρακολουθούσε τον υπουργό Παιδείας να βεβαιώνει την πίστη του, λέγοντας από στήθους το «Πιστεύω».

Πηγή: ΠΑΡΑΠΟΛΙΤΙΚΑ

Σχόλιο: Και φανταστείτε ότι οι εν λόγω Αρχιερείς θεωρούνται από τους πλέον σοβαρούς.

Τί να περιμένουμε άραγε και από τους υπολοίπους!

Θλιβερώς διαπιστώνουμε πως ακόμη και οι άνθρωποι της νύχτας έχουν μεγαλύτερη ειλικρίνεια και τιμιότητα από τους Δεσποτάδες που κυβερνάνε τις ψυχές μας.

ΑΝΑΒΡΑΣΜΟΣ

Ο άνθρωπος έχει πάθει χρηματολαγνεία. Ολημερίς η σκέψη του βρίσκεται στο χρήμα. Επί είκοσι χρόνια όποια οικονομική ικμάδα είχαν οι ναοί, εξαερώθηκε, και σχεδόν κάθε Κυριακή και μεγάλη γιορτή οι ανακοινώσεις που κάνουν οι ιερείς στους ναούς, για χρήματα μιλούν.

Τα δύο τελευταία χρόνια άρχισε να μην οσφραίνεται χρήμα, είτε λόγω ηλικίας, είτε στέρεψαν τα παγκάρια, είτε τα εκκλησιαστικά συμβούλια πήραν μέτρα προστασίας.

Ο δεσπότης όμως, για να ελέγχει την κατάσταση, θέλησε να εφαρμόσει τον μύθο του Αισώπου **“με το κουδούνι στην ουρά της γάτας”**, με τη διαφορά ότι αντί για γάτα θα το έβαζε στα βιβλιάρια καταθέσεων των ναών.

Έτσι ξαμόλησε μια εγκύκλιο – μανιφέστο στα Εκκλησιαστικά Συμβούλια που έλεγε: **«... Σας παρακαλώ – είδατε ευγένεια! – όπως εντός ευθέτου χρόνου τακτοποιήσετε όλες τις τυχόν εκτροπές και υποβάλλετε στην Ιερά Μητρόπολη φωτοτυπία της πρώτης σελίδας των βιβλαρίων καταθέσεων, εις το οποίο να καταφαιίνεται ότι τα χρήματα είναι κατατεθειμένα επ’ ονόματι του Εκκλησιαστικού Συμβουλίου»**. (Αρ. Πρωτ. 922/22-9-2015).

Σαν πρώτη σκέψη είναι σωστή η ενέργεια. Να όμως που είχαμε αμέσως το πρώτο κρούσμα με χρήματα (μερικές εκατοντάδες δεκάδες ευρώ) από κτηματική αποζημίωση που είχε σε βιβλιάριο κάποιος ναός. Μόλις χτύπησε το κουδούνάκι ο δεσπότης έπεισε τον επίτροπο ότι στην δική του φύλαξη ήταν εξασφαλισμένα τα χρήματα και δεν μπορούσαν να τα φάνε τα... ποντίκια. Η υπόθεση έφθασε μέχρι την Εισαγγελία...

Ακούστηκαν πολλά κουδούνισματα. Δε γνωρίζουμε ποια είναι αληθή. Όμως το τελευταίο που ακούστηκε μέσα στην κάψα του καλοκαιριού ήταν **“καμπάνα”!**

Κάτοικοι της παρατηνίας περιοχής, που χρόνια αγωνίζονται και τρέχουν να συγκεντρώσουν χρήματα να φτιάξουν το ναό τους, κατόρθωσαν να έχουν κατατεθει-

μένο ένα σεβαστό ποσό (145.000 ευρώ), υπολογίζοντας το φθινόπωρο να συνεχίσουν τις εργασίες.

Συνέβη όμως το εξής απρόσμενο γεγονός. Μέσα στην κάψα του καλοκαιριού, που ο κόσμος πάσχιζε για λίγη δροσιά και εγκατέλειψε την πόλη, ήρθε ο δεσπότης και έβαλε φωτιά!

Κάποια μέρα παπάδες – άνθρωποι του δεσπότη – ζήτησαν από άτομο της ερανικής επιτροπής το βιβλιάριο με τις καταθέσεις. Το ηλικιωμένο άτομο αρνήθηκε να το παραδώσει. Τότε δραματίστηκαν σκηνές **“απείρου κάλους”** (εμείς δεν τα πιστεύουμε γι’ αυτό κάθε διάψευση θα δημοσιευθεί). Του αφαίρεσαν τα κλειδιά, κλείδωσαν τον υπόγειο ναό, και με... το στρίμωγμα που του έκαναν, αναγκάστηκε να παραδώσει το βιβλιάριο. Αποτέλεσμα της ‘δεσποτικής’ επίθεσης ήταν να αρρωτήσει το γεροντάκι και να μεταφερθεί στο νοσοκομείο.

Η είδηση μεταδόθηκε αστραπιαία. Άμεσα κατέφθασαν τα υπόλοιπα μέλη της ερανικής επιτροπής από τα παραθαλάσσια, μαζί με τους κατοίκους και ζήτησαν να δουν το δεσπότη. Ο δεσπότης αφού **“τακτοποίησε”** τις δουλειές του, έπιασε παραλία για να χαλαρώσει.

Ο αναβρασμός μεγάλος. Τό ‘μαθε ο δεσπότης και αναγκάστηκε να επιστρέψει δεχόμενος την Ερανική Επιτροπή. Αφού τους **“καλομίλησε”** με το γνωστό κλαψιάρικο ύφος, τους επέστρεψε το βιβλιάριο, αλλά επειδή δεν είναι καλά και υπάκουα **“τέκνα”**, γι’ αυτό, μεταξύ άλλων τους ανακοίνωσε ότι τους ετοίμασε **“αγαθές και ενάρετες”** πράξεις που πρέπει να υποστούν διότι ενώ εργάζονται με ζήλο και αφιλοκερδώς εις την Εκκλησία, είναι όμως δύστροποι στο να βοηθήσουν οικονομικά την μητρόπολη! Το πρώτο που θα υποστούν είναι ότι θα προϊστάται πλέον στην επιτροπή, όχι ο ιερέας του ναού, αλλά ο κοληλιτός άνθρωπός του, ο αρχιερατικός της μητρόπολης.

Το δεύτερο ότι τον ναό θα τον κάνει ενοριακό – ενώ μόνο το υπόγειο είναι μιστελειωμένο – και αυτό θα έχει ως συνέπεια το 35% των εισπράξεων να τα παίρνει η μητρόπολη. Από τα 145.000 ευρώ του βιβλαρίου, μόλις γίνει ενορία, τα 50.000 ευρώ περίπου θα τα παίρνει η μητρόπολη!

Αφού δεν είστε καλά και υπάκουα **“τέκνα”** ώστε να εμπιστευέστε τα λεφτά σε μένα, τότε κάθε τρίμηνο θα τα πάτε μόνοι σας και θα είναι νόμιμα και με σφραγίδα!

Κύριοι της Επιτροπής. Όταν βγαίνετε παγανιά να μαζέψετε χρήματα, για το ναό που φτιάχνετε - μετά τα τελευταία... - έχετε ιερά υποχρέωση, να λέτε στον κόσμο ότι, μέρος αυτών των χρημάτων θα πάνε για **“έξοδα”** στην Μητρόπολη για να ‘στε εντάξει απέναντί τους και με... τη συνειδησή σας!

ΕΠΙΒΡΑΒΕΥΣΗ

Η πολιτεία για να τιμήσει πρόσωπα που με πράξεις και ενέργειές τους δόξασαν τη χώρα σε κάποιο τομέα της δημόσιας ζωής (επιστημονικό, επιχειρηματικό, αθλητικό ...) θέσπισε νόμους και κανόνες επιβράβευσης. Μια τέτοια επιβράβευση έγινε στους Ολυμπιονίκες που η πολιτεία τους τίμησε με το να τους εντάξει στις τάξεις των Ενόπλων Δυνάμεων και μάλιστα με το βαθμό του αξιωματικού.

Στη Λάρισα, όπως φαίνεται, ο δεσπότης ζήλωσε την ενέργεια αυτή και θέλησε να επιβραβεύσει όσους τον στύλωσαν στη δεσποτική καθέδρα και επί το πλείστον με έκνομες πράξεις τους. Όπως:

Άνδρας, που προσελήφθη κατά **“παράνομο”** τρόπο (όπως έγραψε η εφημ. **“ΗΜΕΡΗΣΙΟΣ ΚΗΡΥΚΑΣ”**), για να ευχαριστήσει τον αφέντη δεσπότη πετούσε την εφημερίδα **“Αγώνας”** στους κάδους. Όμως, όπως λέει και η λαϊκή παροιμία, **“πολλές φορές πάει η στάμνα στη βρύση...”**, κάποια στιγμή συνελήφθη επ’ αυτοφώρω και δικαστηκε πρωτόδικα σε 6 μήνες φυλάκιση.

Κοπέλα που μας καθύβριζε με λόγια και με δημοσιεύματα, βρέθηκε στη μητρόπολη να διαχειρίζεται τα **“φιλόπρωχα”** οικονομικά.

Νεαρός Αγωνιζόμενος – **“καταδότης”** – έγινε οδηγός

του δεσπότη Ιγνατίου και μετά μεταπήδησε σε στρ... υπηρεσία.

Ανδρόπαιδο – **“νταής”** – που κατ’ επανάληψη ενοχλούσε και παρεμπόδιζε την κυκλοφορία του **“Αγώνα”**, πέρυσι σε κεντρικό ναό της πόλης απέσπασε από τους διανομείς της εφημερίδας 250 φύλλα περίπου, και ο κ. Ιγνατίος για να τον τιμήσει τον επιβράβευσε με το να τον προσλάβει στη μητρόπολη. Σήμερα διαθέτει δικό του γραφείο – μέσα στο επισκοπείο – τηλέφωνο και τα υπόλοιπα και κάνει γενικό κουμάντο.

Τώρα πώς προσελήφθη ο άφοτος απαγορεύονται οι προσλήψεις με Πράξη Υπουργικού Συμβουλίου (ΦΕΚ αρ. φ. 183) έως 31/12/2016, με ποιες διαδικασίες και από πού πληρώνεται; Άγνωστο.

Δεν θέλουμε να πιστέψουμε, ότι τα 1500 ευρώ, που στοιχίζει ο εν λόγω **“νταής”**, προέρχονται από το ταμείο **“Αλληλεγγύη”** στο οποίο ο κόσμος προσφέρει για την ανακούφιση των φτωχών.

Υπάρχουν και πολλές άλλες περιπτώσεις, για τις οποίες θα ασχοληθούμε σύντομα.

Για όσους θέλουν να πάρουν **“Ιγνατιακές επιβραβεύσεις”** είναι ευκαιρία! Ας επισκεφθούν τον δέσποτα να τον συμβουλευτούν, μήπως κάποια στιγμή τους φανεί χρήσιμος.

ΒΛΑΣΦΗΜΟΥΝ ΤΟ ΑΓΙΟ ΠΝΕΥΜΑ ;;;

Στον πανηγυρίζοντα ναό της Αγίας Τριάδος, στην ομιλία του ο δεσπότης Ιγνατίος είπε μια μεγάλη κουβέντα. Δεν γνωρίζουμε εάν αυτό το πιστεύει ή το είπε να κατευνάσει την οργή του άρχοντα του Βοσπόρου (Πατριάρχη) που τον περιφρόνησε με το να μην συμμετάσχει στην **“αγία και μεγάλη”** Σύνοδο στο Κολυμπάρι της Κρήτης.

Ήταν η ημέρα που άρχισαν επίσημα οι εργασίες της Συνόδου και ο Ιγνατίος είπε: **«Όσοι αντιδρούν στην Αγία και Μεγάλη Σύνοδο βλασφημούν το Άγιο Πνεύμα»**. Οι πιστοί ξαφνιάστηκαν. Άρχισαν να ελέγχουν τα λεγόμενά του. Μερικοί αποχώρησαν. Άλλοι άρχισαν να ψιθυρίζουν και να διερωτώνται αν είναι δυνατόν να ξεστομίζει αβασάνιστα τέτοια λόγια και να κατηγορεί αυτούς που εφαρμόζουν τους Ιερούς Κανόνες όπως τους θέσπισαν οι Άγιοι Πατέρες.

Την ορθή μας πίστη βεβαιώνει ο άγιος Νικόδημος αποδεικνύοντας τον Ιγνατίο αμαθή λέγοντας:

«Παρά πάντων πρέπει να φυλλάτνται οι Θείοι Κανόνες απαρασάλευτα. Οι γάρ μη φυλάττονται, εις φρικτά επίτμια υποβάλλονται».

Τι να πούμε όμως όταν για χάρη της δεσποτικής μπαστούνας είναι πρόθυμος όχι μόνο το Βαρθολομαίο να προσκυνήσει και τα υπ’ αυτού καινοφανή λεγόμενα αλλά και τον Πατρ. Αθηναγόρα – άθεο, κύριο χαλαστή κάθε τι ορθόδοξου και πνευματικού πατέρα του Βαρθολομαίου – μετά τον **«αδελφού αυτού»** Πάπα Παύλου του ΣΤ’, απάντων συνεργατών προς εκδύση του Χριστού από την Εκκλησία και αναπληρούμενου από ρασοφόρα λαμόγια.

Ο δεσπότης Ιγνατίος και το σύνολο, σχεδόν, των σημερινών επισκόπων, τρώνε, πίνουν, πλουτίζουν, δοξάζονται από την Ορθόδοξη εκκλησία εξ αιτίας ότι υπάρχουν άγιοι, μάρτυρες, όσιοι, ομολογητές, αποδεχθέντες το Χριστό, τη διδασκαλία Του, την Αγ. Γραφή, την παράδοση, τις Οικουμενικούς Συνόδους, που επικυρώθηκαν από τις επόμενες και αποτελούν το αλάθητο, **«της μίας αγίας, καθολικής και αποστολικής Εκκλησίας»**. Συνεπώς δεν μπορούν άλλος να τους τρέφει κι αλλού να το κάνουν, όπως καλή ώρα ο Βαρθολομαίος με το Πατριαρχείο – που δεν μας στοιχίζει λίγα – και οι οικουμενιστές (ορθόδοξοι) που στην ουσία είναι οι κατ’ εξοχήν βλασφημούντες το Αγ. Πνεύμα.

Αυτοί, δέσποτα Λάρισας, που κατηγορείς ότι **“βλασφημούν”** το Άγιο Πνεύμα είναι οι μένοντες πιστοί στη ΠΑΤΕΡΙΚΗ Θεολογία, ομόφρονες μ’ εκείνους που **«δια της πίστεως κατηγωνίσαντο Βασιλείας... έφραξαν στόματα λεόντων... έφυγαν στόματα μαχαίρας... εγενήθησαν ισχυροί εν πολέμω, παρεμβολάς έκλιναν αλλοτριών... άλλοι**

δε ετυμpanίσθησαν, ου προσδεξάμενοι την απολύτρωσιν... ελιθάσθησαν, επρίσθησαν, επειράσθησαν, εν φόνω μαχαίρας απέθανον... εν ερημίαις πλανώμενοι και όρεσι και σπηλαίοις και ταις οπαίς της γης... και ούτοι πάντες μαρτυρηθέντες δια της

πίστεως...» (Εβρ. ια’, 33, 39) και κράτησαν την ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΠΙΣΤΗ δύο χιλιάδες χρόνια αλώβητη, μακριά από λυκοποιμένες και Βαρθολομαίους που αναιδώς διακηρύττουν ότι οι άγιοι προκάλεσαν το ΣΧΙΣΜΑ και **«οι προπάτορες ημών υπήρξαν ατυχή θύματα του αρχεκάκου όφους, ευρισκόμενοι ήδη εις χείρας του δικαιοκρίτου Θεού»** για τους οποίους **“ευσπλαχνώς”** ζητούν το έλεος του Θεού και οφείλουν ενώπιον Αυτού όπως επανρθώσουν τα σφάλματα εκείνων!!! (ΕΠΙΣΚ. 15/6/89).

Δυστυχώς Ιγνατίοι! Όταν η αλεπού δεν φθάνει τα σταφύλια τα χαρακτηρίζει ξινά. Προσπαθείτε ν’ απομακρύνετε τους πιστούς από την παράδοση της Εκκλησίας – τη δεύτερη πηγή μετά την Αγία Γραφή – την οποία οι Άγιοι Πατέρες χαρακτήρισαν ανάχωμα που μέσα του κυλάει το καθαρό νερό της Ορθόδοξης πίστεως μας, ενώ οι διάφοροι Βαρθολομαίοι (οικουμενιστές κ.ά.) αποκαλούν αναχρονιστικό κατασκευάσμα.

Μετά από αυτά τα ολίγα ερωτούμε: Ποιοι, δέσποτα Ιγνατίε, βλασφημούν το Άγιο Πνεύμα;

Μήπως συμφωνείτε με αυτά που κατά καιρούς είχε δηλώσει και πιστεύει ο **“Πατριάρχης του Γένους”** Βαρθολομαίος, ότι: **«Όλες οι θρησκείες είναι οδοί σωτηρίας»** (επισκ. αρ. φ. 523), **«Όλοι είμαστε παιδιά του ίδιου Θεού. Ο ένας τον βλέπει έτσι, ο άλλος αλλιώς»!!!** (Ορ. τ. 1/8-1-99). **«Καταδικάζουμε, όσους καταδικάζουν αυτούς που λατρεύουν άλλους Θεούς»** (29/6/04), **«... Πρέπει να είμαστε ενωμένοι στο πνεύμα του ενός θεού, Ρωμαιοκαθολικοί και Ορθόδοξοι, Προτεστάντες και Εβραίοι, Μουσουλμάνοι, Ινδοί, Βουδιστές...»**.

Το ποιον Θεό εννοεί το διευκρινίζει λέγοντας: **«Αυτόν που ταιριάζει στον καθένα»!!** (επισκ. Αρ. φ. 494).

Και τέλος αποκάλεσε ο Βαρθολομαίος όσους δεν αποδεχθούν τις αποφάσεις της **“ληστρικής”** Συνόδου της Κρήτης, **“ΑΙΡΕΤΙΚΟΥΣ”**.

Αναμένουμε ξεκάθαρη απάντηση. Ποιοι ΒΛΑΣΦΗΜΟΥΝ τελικά το Άγιο Πνεύμα και ποιοι είναι **ΑΙΡΕΤΙΚΟΙ!**

ΠΡΟΣΚΛΗΤΗΡΙΟ

Την Παρασκευή 28 Οκτωβρίου 2014 καλούμαστε όλοι οι αγωνιζόμενοι χριστιανοί να είμαστε παρόντες στο προσκλητήριο του τίμιου αγώνα μας για μια καθαρή, έννομη και κανονική Εκκλησία χωρίς να παραβιάζονται το Σύνταγμα και οι Κανόνες της (Ι.Κ.). Να βρισκόμαστε όλοι στο μητροπολιτικό ναό του Αγ. Αχιλλείου (πλατεία Μητέρας) στις 10.15 το πρωί (μετά την Θεία Λειτουργία) για να τιμήσουμε με την παρουσία μας τους νεκρούς του ‘40 που έδωσαν τη ζωή τους για να ζούμε σήμερα εμείς ελεύθεροι. Η παρουσία μας στέλνει και ένα μήνυμα προς κάθε πολιτική και θρησκευτική ηγεσία γιατί σιωπούν στην παράνομη και αντικανονική εκλογή του δεσπότη της Λάρισας. Η διαμαρτυρία μας θα είναι σιωπηλή. Μόνο τα αναρτημένα πανό θα φανερώσουν την παρουσία μας. Όλοι στο προσκλητήριο για την αλήθεια και το δίκαιο.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΗ - ΑΙΜΟΔΟΣΙΑ

Συνεχίζουμε από το 1991 την παρακαταθήκη που μας άφησε ο μακαριστός μητροπολίτης μας κυρός Θεολόγος, να προσφέρουμε δηλαδή αθόρυβα αίμα για τον πάσχοντα αδερφό μας. Γι’ αυτό, ως Αγωνιζόμενοι στις 1 Νοεμβρίου, ημέρα Τρίτη θα πραγματοποιήσουμε αιμοδοσία στο παλαιό Νοσοκομείο (τμήμα αιμοδοσίας) από 8:30 πρωινή ως το μεσημέρι 13:00. Με την προσπάθειά μας αυτή στηρίζουμε την διάδοση της ιδέας της εθελοντικής αιμοδοσίας αποβλέποντας στην ευαισθητοποίηση και αφύπνιση και άλλων που μπορούν να δώσουν λίγο αίμα.